

REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNI URED ZA REVIZIJU
Područni ured Bjelovar

IZVJEŠĆE O OBAVLJENOJ REVIZIJI
PRETVORBE I PRIVATIZACIJE

INDUSTRIJA STAKLA LIPIK, LIPIK

Bjelovar, travanj 2003.

SADRŽAJ

strana

1.	ZAKONSKA REGULATIVA	2
2.	OSNOVNI PODACI O DRUŠTVENOM PODUZEĆU	2
2.1.	Podaci o društvenom poduzeću	2
2.2.	Statusne i druge promjene	3
3.	REVIZIJA POSTUPKA PRETVORBE	3
3.1.	Odluka o pretvorbi	3
3.1.1.	Program pretvorbe	5
3.1.2.	Razvojni program	6
3.1.3.	Izveštaj Službe društvenog knjigovodstva Hrvatske	7
3.1.4.	Elaborat o procjeni vrijednosti Poduzeća	7
3.2.	Rješenje o suglasnosti na pretvorbu	12
3.3.	Provedba programa pretvorbe	12
3.4.	Upis u sudski registar	13
4.	PROMJENE VLASNIČKE STRUKTURE NAKON PRETVORBE	13
4.1.	Dionice s popustom	13
4.2.	Dionice iz portfelja fondova	19
4.3.	Dionice iz portfelja društva Privredna banka	22
4.4.	Sanacija	23
4.5.	Stečaj	25
5.	VLASNIČKA STRUKTURA NA DAN OTVARANJA STEČAJA I POSLOVANJE DRUŠTVA	25
5.1.	Vlasnička struktura dionica Društva na dan otvaranja stečaja	25
5.2.	Podaci o poslovanju prema temeljnim financijskim izvještajima	26
6.	OCJENA PROVEDBE POSTUPAKA PRETVORBE I PRIVATIZACIJE	29
6.1.	Ocjena postupka pretvorbe	29
6.2.	Ocjena postupka privatizacije	30
7.	OČITOVANJE ZAKONSKOG PREDSTAVNIKA PRAVNE OSOBE	36

REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNI URED ZA REVIZIJU
Područni ured Bjelovar

Klasa: 041-03/01-01/830
Urbroj: 613-09-03-30

Bjelovar, 16. travnja 2003.

IZVJEŠĆE
O OBAVLJENOJ REVIZIJI PRETVORBE I PRIVATIZACIJE
DRUŠTVENOG PODUZEĆA INDUSTRIJA STAKLA LIPIK, LIPIK

Na temelju odredbi Zakona o državnoj reviziji (Narodne novine 49/03 - pročišćeni tekst) i Zakona o reviziji pretvorbe i privatizacije (Narodne novine 44/01 i 143/02) obavljena je revizija pretvorbe i privatizacije društvenog poduzeća Industrija stakla Lipik, Lipik.

Revizija je obavljena u razdoblju od 24. rujna 2002. do 16. travnja 2003.

Postupak revizije proveden je u skladu s revizijskim standardima Međunarodne organizacije vrhovnih revizijskih institucija - INTOSAI (Narodne novine 93/94) i Kodeksom profesionalne etike državnih revizora.

1. ZAKONSKA REGULATIVA

Proces pretvorbe i privatizacije reguliraju sljedeći zakoni i propisi:

- Zakon o pretvorbi društvenih poduzeća (Narodne novine 19/91, 45/92, 83/92, 16/93, 94/93, 2/94, 9/95),
- Zakon o privatizaciji (Narodne novine 21/96, 71/97, 73/00),
- Zakon o trgovačkim društvima (Narodne novine 111/93, 34/99, 121/99, 52/00),
- Stečajni zakon (Narodne novine 44/96, 29/99, 129/00),
- Zakon o postupku preuzimanja dioničkih društava (Narodne novine 124/97, 57/01),
- Zakon o izdavanju i prometu vrijednosnim papirima (Narodne novine 107/95, 142/98, 87/00),
- Zakon o zabrani prijenosa prava raspolaganja i korištenja određenih nekretnina u društvenom vlasništvu na druge korisnike odnosno u vlasništvo fizičkih i pravnih osoba (Narodne novine 53/90, 61/91, 25/93, 70/93)
- Zakon o prodaji stanova na kojima postoji stanarsko pravo (Narodne novine 43/92-pročišćeni tekst, 69/92, 25/93, 48/93, 2/94, 4/94, 44/94, 47/94, 58/95, 11/96, 11/97, 68/98, 96/99, 120/00), te drugi zakoni i propisi.

2. OSNOVNI PODACI O DRUŠTVENOM PODUZEĆU

2.1. Podaci o društvenom poduzeću

Društveno poduzeće Industrija stakla Lipik, Staklarska bb Lipik (dalje u tekstu: Poduzeće) osnovano je početkom 1961. na temelju odluke Narodnog odbora općine Pakrac pod nazivom Industrija stakla Dr. Nikola Miljanić-Ratar, Lipik, Rade Končara bb. Na temelju odluke upravnog odbora od 18. veljače 1992. Poduzeće posluje pod nazivom Industrija stakla Lipik s p.o., Lipik, Rade Končara bb. Usklađenje sa Zakonom o poduzećima upisano je 27. prosinca 1989. u sudski registar kod Okružnog privrednog suda u Bjelovaru na temelju rješenja Fi-612/89.

Matični broj Poduzeća je 3047873, a osnovna djelatnost je proizvodnja ravnog i drugog (lijevanog, kaljenog i laminiranog) stakla te proizvodnja kvarcnog pijeska. Koncem 1994. Poduzeće je imalo 354 zaposlenika. Osoba ovlaštena za zastupanje bio je vršitelj dužnosti direktora Predrag Perković.

S proizvodnjom stakla Poduzeće je započelo 1966. i bilo je prvo poduzeće u Hrvatskoj koje je proizvodilo ravno staklo. Poduzeću je 1970. pripojen rudnik kvarcnog pijeska Vranić kod Lipika čime je osigurana sirovina za proizvodnju stakla.

Svi proizvodni pogoni stakla bili su smješteni na području Lipika, a proizvodnja sirovine odnosno kvarcnog pijeska obavljala se u Vraniću i Vrtlinskoj (kod Čazme). Pogon separacije i flotacije nalazio se u Jagmi kod Lipika. Za potrebe tvornice automobila Zastava u Srbiji, tijekom 1989. u Poduzeću je instalirana peć za kaljeno staklo koja je mogla proizvoditi sferno zakrivljeno staklo za potrebe automobilske industrije. Kapacitet peći iznosio je 200 000 kompleta stakla za automobile, a kupljena je inozemnim kreditom uz garanciju društva Privredna banka Zagreb, d.d. (dalje u tekstu: Privredna banka).

Prije početka Domovinskog rata Poduzeće je godišnje proizvodilo 4 000 000 m² ravnog stakla, 70 000 tona lijevanog stakla, 500 000 m² sigurnosnog stakla (kaljenog i laminiranog), te 150 000 tona kvarcnog pijeska. Tijekom 1993., odnosno nakon ratnih razaranja proizvodnja ravnog stakla smanjena je na 11 000 tona, dok je proizvodnja sigurnosnog stakla i kvarcnog pijeska zadržana na prijeratnoj razini. Izravne ratne štete na objektima i opremi procijenjene su u iznosu 88.500.000,00 kn ili 25.233.000,- DEM.

Prije rata u Poduzeće je bilo 815 zaposlenih. Zbog ratnih djelovanja proizvodni je proces bio prekinut u razdoblju od 24. rujna 1991. do konca 1991. Početkom 1992. Poduzeće je počelo s aktivnostima na oživljavanju i ponovnom zapošljavanju, a proizvodnja je pokrenuta u srpnju 1992. Koncem 1992. bilo je 290 zaposlenih.

Prema bilanci stanja na dan 31. prosinca 1994. aktiva odnosno pasiva Poduzeća iskazana je u iznosu 91.646.512,75 kn. U bilanci uspjeha za 1994. iskazani su ukupni prihodi u iznosu 39.732.328,14 kn, ukupni rashodi u iznosu 67.423.922,33 kn, te gubitak u iznosu 27.691.594,19 kn.

2.2. Statusne i druge promjene

Prema rješenju Trgovačkog suda u Slavonskom Brodu (dalje u tekstu: Trgovački sud) od 12. rujna 1996. Poduzeće je pretvorbom promijenilo organizacijski oblik u dioničko društvo i posluje pod nazivom Hrvatska industrija ravnog stakla Lipik d.d. (dalje u tekstu: Društvo). Spomenutim rješenjem upisano je i usklađenje općih akata s odredbama Zakona o trgovačkim društvima. Prema Statutu donesenom na osnivačkoj skupštini 19. srpnja 1996. temeljni kapital Društva iznosio je 75.225.400,00 kn, odnosno 20.276.400,- DEM, a bio je podijeljen na 202 764 dionice nominalne vrijednosti 100,- DEM za jednu dionicu.

Radi usklađenja nominalne vrijednosti dionica s odredbama Zakona o trgovačkim društvima, na temelju odluke glavne skupštine od 30. srpnja 1997., smanjen je temeljni kapital za 14.396.200,00 kn i iznosio je 60.829.200,00 kn, dok je nominalna vrijednost jedne dionice bila 300,00 kn. Spomenute promjene, te u vezi s tim izmjene i dopune Statuta, upisane su u sudski registar 13. veljače 1998. Nakon toga u sudskom registru upisivane su promjene članova nadzornog odbora i uprave, promjene odredbi statuta, te djelomično brisanje ili dopuna djelatnosti.

Nad Društvom je otvoren stečajni postupak 22. siječnja 2001. na temelju rješenja Trgovačkog suda broj St-26/2000-14.

Društvo nema vlasnički povezanih društava.

3. REVIZIJA POSTUPKA PRETVORBE

3.1. Odluka o pretvorbi

Na zahtjev Poduzeća, Agencija za restrukturiranje i razvoj Republike Hrvatske (dalje u tekstu: Agencija) je rješenjem od 28. siječnja 1992. imenovala upravni odbor od šest članova kao mjeru zaštite društvenog kapitala u skladu s odredbama članka 42. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća. Sedmog člana imenovalo je Poduzeće.

Do zakonom određenog roka, odnosno do 30. lipnja 1992. organ upravljanja nije donio odluku o pretvorbi poduzeća, niti je Agenciji podnesena dokumentacija za pretvorbu. S obzirom da se Poduzeće nalazilo na ratom zahvaćenom području te da je pretrpjelo teška razaranja, upravni odbor je početkom prosinca 1992. zatražio od Agencije produženje roka za autonomnu pretvorbu. Agencija je 23. prosinca 1992., u skladu s odredbama članka 9. stavka 4. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća i na temelju mišljenja Ministarstva industrije, brodogradnje i energetike, odobrila produženje roka za podnošenje potrebne dokumentacije, ali nije navela do kojeg datuma.

Upravni odbor donio je 28. listopada 1993. odluku o pretvorbi Poduzeća u dioničko društvo. Predsjednik upravnog odbora bio je Josip Miličić, a članovi Jozo Martinović, Ivo Troskot, Ivan Blažević, Branko Mlačak, Marina Žarković i Darislav Ivanović. Prema odluci o pretvorbi temeljni kapital se sastoji od procijenjene vrijednosti Poduzeća u iznosu 4.844.565.000.- HRD, odnosno 9.787.000,- DEM (1,- DEM = 495.- HRD), a podijeljen je na 97 870 dionica. Nominalna vrijednost jedne dionice iznosila je 100,- DEM. U odluci je navedeno da su Poduzeće i društvo Privredna banka zaključili ugovor prema kojem se potraživanja društva Privredna banka u iznosu 3.348.400,- DEM pretvaraju u ulog u dioničkom društvu koje će nastati pretvorbom Poduzeća. Spomenuta potraživanja predstavljaju revaloriziranu vrijednost kredita odobrenih ugovorima i dodacima ugovora u razdoblju od 1966. do 1973. Iz obračuna pod nazivom pregled investicijskih kredita odobrenih za izgradnju kapaciteta za proizvodnju stakla u Industriji stakla Lipik, kojeg je sastavila banka, ukupni iznos revalorizacije po osnovi šest ugovora iskazan je u iznosu 3.348.454,- DEM. Navedeni iznos banka je dobila tako da je dane i otplaćene kredite preračunala u DEM po tečaju koji se primjenjivao u vrijeme korištenja kredita. Iz obračuna proizlazi da je Poduzeće koristilo 5.983.340,- DEM kreditnih sredstava, a otplatilo je 2.634.886,- DEM, te je društvu Privredna banka vraćeno 3.348.454,- DEM manje.

Poduzeće je 29. listopada 1993. ponovno zatražilo produženje roka za predaju dokumentacije u vezi pretvorbe nakon čega je Hrvatski fond za privatizaciju (dalje u tekstu: Fond) produžio rok do 31. prosinca 1993. Fondu su 4. studenoga 1993. dostavljeni odluka o pretvorbi, program pretvorbe, elaborat o procjeni vrijednosti Poduzeća, podaci o proizvodnim mogućnostima, te program sanacije u ratu porušenih građevinskih objekata i uništene opreme. Naknadno je Fondu dostavljen izvještaj o zakonitosti i realnosti godišnjeg obračuna za 1992., kojeg je 28. veljače 1994. sastavilo društvo MCS Refikon d.o.o. revizija, financije i kontrola, Zagreb Dalmatinska 11. (dalje u tekstu: MCS Refikon).

Upravni odbor Poduzeća je 10. listopada 1995. donio izmjene odluke o pretvorbi jer je Poduzeće predložilo i od Fonda dobilo suglasnost za obavljanje nove procjene vrijednosti Poduzeća. Prema izmjeni odluke, temeljni kapital se sastoji od procijenjene vrijednosti Poduzeća u iznosu 74.358.500.- kn, odnosno 20.372.200,- DEM, a podijeljen je na 743 585 dionica nominalne vrijednosti 100,00 kn, odnosno 27,40 DEM za jednu dionicu. Prema izmjeni odluke pretvorba Poduzeća obaviti će se prodajom dionica nominalne vrijednosti 10.186.100,- DEM odnosno 50,00% temeljnog kapitala uz popust osobama iz članka 5. stavak 1 točka 1., 2. i 2.a Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, te prodajom drugih 50,00% dionica, umanjениh za broj rezerviranih dionica i uvećanih za dionice koje nisu prodane uz popust. Prodaja će se obaviti u skladu s odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća i Pravilnika o prodaji dijela poduzeća javnim prikupljanjem ponuda.

U izmjeni odluke o pretvorbi nije predviđeno da se potraživanja društva Privredna banka pretvaraju u ulog u dioničkom društvu, te je 11. listopada 1995. društvo Privredna banka pisanim putem podsjetilo Poduzeće na potpisani ugovor o pretvaranju potraživanja u ulog (zaključen 23. studenoga 1993.) i zatražilo od Poduzeća da postupi u skladu s ugovorom, odnosno da u poslovnim knjigama iskaže obveze prema banci u iznosu 3.348.400,- DEM i u vezi s tim dopuni odluku o pretvorbi i program pretvorbe na način da se potraživanja banke pretvore u ulog. Upravni odbor Poduzeća prihvatio je 7. studenoga 1995. zahtjev društva Privredna banka, a 8. studenoga 1995. Poduzeće je obavijestilo Fond o drugoj izmjeni odluke o pretvorbi u dijelu koji se odnosi na potraživanja društva Privredna banka u iznosu 3.348.400,- DEM koja se pretvaraju u ulog.

Poduzeće je angažiralo društvo Inženjerski biro-revizija d.o.o. (MBS 080012314) Zagreb, Heinzelova 4.a (dalje u tekstu: Inženjerski biro-revizija) zbog provjere opravdanosti spomenutih potraživanja. Društvo Inženjerski biro-revizija sastavilo je 17. studenoga 1995. izvještaj o valjanosti obračuna revalorizacije otplaćenih dugoročnih kredita zbog naknadnog priznavanja obveze prema Privrednoj banci d.d. Zagreb.

U izvještaju se navodi da potraživanja u iznosu 1.657.458.000,- HRD, odnosno 3.348.400,- DEM nisu iskazana u bilanci Poduzeća na dan 31. prosinca 1994., ni u poslovnim knjigama za 1994. Spomenuta potraživanja predstavljaju revaloriziranu vrijednost kredita odobrenih ugovorima i dodacima ugovora u razdoblju od 1966. do 1973.

Kreditni su ugovarani s nepromjenljivom kamatom i bez uvjeta koji bi uključivali inflaciju, a u cijelosti su otplaćeni. Potvrđeno je da su računski postupci izračuna revalorizacije pravilno provedeni, ali nije izraženo mišljenje o pravno-formalnoj osnovi za obveze Poduzeća prema društvu Privredna banka. U dokumentaciji Društva nema ugovora o kreditima niti dodataka ugovorima na temelju kojih je izračunana revalorizacija. Prihvaćanje obveza prema društvu Privredna banka na temelju naknadne revalorizacije kredita koji su otplaćeni u skladu s odredbama zaključenih ugovora, odnosno bez stvarne obveze nije u skladu s odredbom članka 2. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća kojom je određeno da je društveni kapital poduzeća razlika između vrijednosti sredstava (ukupne aktive) poduzeća i vrijednosti obveza poduzeća, uključujući obveze prema pravnim i fizičkim osobama na temelju njihovih trajnih uloga u poduzeću.

Nakon preuzimanja obveza prema društvu Privredna banka u iznosu 3.348.400,- DEM procijenjena vrijednost Poduzeća smanjena je s 20.372.200,- DEM na 17.023.800,- DEM prema tečaju 1,- DEM = 3,65 HRD. Nakon ispravka, zbog primjene ispravnog tečaja 1,- DEM = 3,63 HRD na dan 31. prosinca 1994. temeljni kapital je smanjen za 95.800,- DEM, te je procijenjena vrijednost iznosila 16.928.000,- DEM. Također su potraživanja društva Privredna banka u iznosu 3.348.400,- DEM pretvorena u ulog. Nakon toga temeljni kapital iznosi 20.276.400,- DEM, a sastoji se od procijenjene vrijednosti Poduzeća u iznosu 16.928.000,- DEM i potraživanja društva Privredna banka u iznosu 3.348.400,- DEM.

3.1.1. Program pretvorbe

Programom pretvorbe donesenim u listopadu 1993. i izmjenama programa pretvorbe donesenim u listopadu 1995. utvrđeno je da se Poduzeće pretvara u dioničko društvo. Prema programu pretvorbe iz listopada 1993. temeljni kapital sastoji se od procijenjene vrijednosti Poduzeća u iznosu 9.787.000,- DEM, a podijeljen je na 97 870 dionica. Nominalna vrijednost jedne dionice iznosila je 100,- DEM.

Prema izmjenama programa pretvorbe iz listopada 1995. temeljni kapital sastoji se od procijenjene vrijednosti Poduzeća u iznosu 20.372.200,- DEM, a podijeljen je na 743 585 dionica. Nominalna vrijednost jedne dionice iznosila je 100,00 kn, odnosno 27,40 DEM za dionicu. Izmjene programa pretvorbe iz listopada 1995. nisu usklađene s izmjenom odluke o pretvorbi iz listopada 1995., odnosno programom nije utvrđeno pretvaranje potraživanja društva Privredna banka u ulog.

Druge odredbe programa pretvorbe odnose se na opće podatke o Poduzeću, uvjete prodaje, pravo prvenstva kod upisa i kupnje dionica, dinamiku otplate, tijek pretvorbe, konstituiranje i upis u sudski registar, te druge pojedinosti značajne za postupak pretvorbe.

3.1.2. Razvojni program

U dokumentaciji Društva i Fonda nema razvojnog programa.

U studenom 1993. uz odluku o pretvorbi, Poduzeće je Fondu dostavilo program sanacije u Domovinskom ratu porušenih građevinskih objekata i uništene opreme (dalje u tekstu: program sanacije). Predviđeno je da će se sanacija Društva obaviti u razdoblju od siječnja 1992. do konca prosinca 1994.

U programu sanacije navedeno je da je proizvodnja tijekom 1992. bila oko 10,00% predratne proizvodnje i da se dugo vremena neće moći obnoviti nekadašnja proizvodnja, odnosno da su zbog ratnih šteta potrebna ulaganja u obnovu porušenih kapaciteta. Također je navedeno da tvornica stakla nije planski građena, da je tehničko-tehnološki postupak proizvodnje ravnog stakla po furco tehnologiji u svijetu napušten, te da obnova proizvodnje ravnog stakla po furco tehnologiji nije ekonomski opravdana. Osim toga, u programu sanacije navedeno je da je sadašnje tržište Republike Hrvatske premalo te je planiran izvoz 80,00% proizvodnje. Programom sanacije određena su dva smjera razvoja Poduzeća. Planirana je proizvodnja lijevanog, kaljenog i laminiranog stakla za potrebe domaćeg tržišta ili prema drugom smjeru planirana je proizvodnja spomenutih vrsta stakla u većim količinama odnosno u količinama koje su se proizvodile prije Domovinskog rata za potrebe domaćeg tržišta i za izvoz. Nije planirana daljnja proizvodnja ravnog stakla, ni uvođenje novih proizvoda u proizvodni program. Planirana je prenamjena pojedinih građevinskih objekata, odnosno njihovo bolje korištenje, dok je višak skladišnog i proizvodnog prostora te restoran društvene prehrane planirano ponuditi na prodaju ili dati u najam, a višak mehaničkih radionica unijeti kao osnivački ulog u društava s ograničenom odgovornošću koja će Društvo nastalo pretvorbom osnovati.

Ulaganje u obnovu ratom porušenih objekata i opreme planirano je u iznosu 14.333.260,- DEM. Sanacijskim programom je planirano povećanje proizvodnje i prodaje lijevanog stakla s 8 869 tona u 1993. na 29 000 tona u 1999., kaljenog stakla sa 146 560 m² u 1993. na 433 360 m² u 1999., kvarcnog pijeska s 37 000 tona u 1993. na 48 000 tona u 1999., dok je proizvodnja i prodaja laminiranog stakla u razdoblju od 1993. do 1999. planirana u postojećim količinama. Planirano je povećanje broja zaposlenih s 290 koliko je evidentirano koncem 1992. na 345 u 1995. i nakon toga se do 1999. broj zaposlenih ne bi mijenjao. Za razdoblje od 1993. do 1999. planirano je povećanje ukupnih prihoda s 11.089.310,- DEM na 29.740.750,- DEM ili za 168,19%, a bruto dobiti s 2.503.816,- DEM na 3.222.983,- DEM ili za 28,72%. U programu sanacije pokazatelji efikasnosti poslovanja izračunani su za 1999. i stavljeni su u odnos s pokazateljima za 1985.

Za 1999. planirana ekonomičnost (prihodi u odnosu na rashode) bila je 111, produktivnost (ukupan prihod prema broju zaposlenih) u iznosu 86.200,- DEM, udjel izvoza u ukupnom prihodu 57,00%, te bruto dobit po zaposleniku u iznosu 8.700,- DEM.

3.1.3. Izvještaj Službe društvenog knjigovodstva Hrvatske

Služba društvenog knjigovodstva Hrvatske nije sastavila Izvještaj o zakonitosti i realnosti godišnjeg obračuna za 1992. Poduzeće je, nakon predaje dokumentacije 4. studenoga 1993., na zahtjev Fonda trebalo dostaviti izvještaj o zakonitosti i realnosti godišnjeg obračuna za 1992.

Na zahtjev Poduzeća, društvo MCS Refikon obavilo je 28. veljače 1994. kontrolu zakonitosti i realnosti godišnjeg obračuna za 1992., te je utvrdilo da je godišnji obračun sastavljen u skladu sa zakonskim propisima. Revizorska tvrtka je u izvještaju navela da u bilanci nisu iskazana potraživanja društva Privredna banka u iznosu 1.657.458.000.- HRD, odnosno u iznosu 3.348.400,- DEM (prema tečaju 1,- DEM = 495.- HRD).

Poduzeće je u ožujku 1995. od Fonda zatražilo i dobilo suglasnost da može obaviti procjenu vrijednosti Poduzeća na dan 31. prosinca 1994., te je angažiralo društvo Inženjerski biro - revizija da izradi izvješće o pouzdanosti podataka iskazanih u godišnjem obračunu za 1994. Prema izvještaju spomenute revizorske tvrtke, financijski izvještaji Poduzeća za 1994. sastavljeni su u skladu sa zakonskim propisima, te realno i objektivno prikazuju financijsko stanje na dan 31. prosinca 1994., rezultate poslovanja i promjene u financijskom položaju za 1994. Revizorska tvrtka je u izvješću navela da nije u mogućnosti izraziti mišljenje o računu dobiti i gubitka za 1994. jer revizori nisu prisustvovali popisu zaliha sa stanjem na dan 31. prosinca 1994. te da ne mogu dati mišljenje o početnim stanjima na dan 1. siječnja 1994.

3.1.4. Elaborat o procjeni vrijednosti Poduzeća

Procjenu vrijednosti Poduzeća u razdoblju od početka ožujka do konca svibnja 1993. obavili su zaposlenici Poduzeća (Franjo Ciglonečki, Vinko Saleta i Mladen Ivanović) i urbanistički inspektori općine Pakrac (Željko Korica i Mirko Čorba), te Josip Grgić, a procjenu vrijednosti Poduzeća na dan 31. prosinca 1994. u razdoblju od lipnja do rujna 1995., obavilo je društvo Inženjerski biro d.d. za poslovne i računalne usluge, Zagreb, Heinzelova 4a (MBS 080008032). Voditelj procjene bio je Zdenko Tretinjak, a procjenitelji su bili Janko Oštarjaš, Martin Perić, te Mate Bitanga.

Prema elaboratu koji je Fondu dostavljen 4. studenoga 1993. procijenjena vrijednost Poduzeća iznosi 9.787.000,- DEM. Utvrđena je kombinacijom ispravljene knjigovodstvene metode (na temelju podataka iz bilance stanja na dan 31. prosinca 1992.) i dinamičke metode. Procjena je obavljena u razdoblju od početka ožujka do konca svibnja 1993.

S obzirom da Fond do ožujka 1995. nije donio rješenje o suglasnosti na pretvorbu, Poduzeće je 24. ožujka 1995. uputilo Fondu prijedlog za izradu procjene vrijednosti Poduzeća sa stanjem na dan 31. prosinca 1994. U prijedlogu je navedeno da se procjena predlaže zbog ulaganja u nove strojeve i tehnološke linije u vrijednosti većoj od 3.500.000,- DEM, zbog bitno promijenjenog odnosa s vjerovnicima, te zbog određenih uredbi i zakona što ih je donijela Vlada Republike Hrvatske, a koji se odnose na krizna područja i ratom uništena poduzeća. Također je navedeno da bi s obzirom na datum (ožujak 1995.) za procjenu vrijednosti Poduzeća bili realniji podaci sa stanjem na dan 31. prosinca 1994.

Uvažavajući navedeno i uzevši u obzir dostavljene dokumente o pretvorbi, a u cilju zaštite svih sudionika u pretvorbi, te daljnjeg oživljavanja i razvoja Poduzeća, Fond je 25. svibnja 1995. zatražio da Poduzeće obavi procjenu primjenom statičke metode, a na temelju podataka sa stanjem na dan 31. prosinca 1994.

Procjena vrijednosti Poduzeća obavljena je u razdoblju od lipnja do rujna 1995. Pri procjeni je korištena statička metoda.

Prema elaboratu koji je Fondu dostavljen 11. listopada 1995., procijenjena vrijednost Poduzeća iznosila je 74.358.500,00 kn odnosno 20.372.200,- DEM iskazano prema tečaju 1,- DEM = 3,65 kn na dan 31. prosinca 1994. Srednji tečaj Hrvatske narodne banke na dan procjene bio je 1,- DEM = 3,63 kn (dalje u tekstu: ispravn tečaj). Kao polazna osnova za procjenu vrijednosti Poduzeća korišteni su podaci iz bilance stanja na dan 31. prosinca 1994. Fond je u listopadu i studenom 1995. dostavio Poduzeću primjedbe na procijenjenu vrijednost kojima je ukazao na pogrešan tečaj primijenjen kod izrade elaborata i zatražio dodatna pojašnjenja. Nakon primitka traženih podataka od strane Poduzeća i pojašnjenja od strane procjenitelja Fond je procijenjenu vrijednost Poduzeća iskazanu u elaboratu u iznosu 20.372.200,- DEM smanjio za 95.760,- DEM ili 0,47%, te je iznosila 20.276.440,- DEM. Pri tome nije mijenjao procijenjenu vrijednost zemljišta, građevinskih objekata te opreme i postrojenja, jer je procijenjena vrijednost navedene imovine bila izražena u DEM. Procijenjena vrijednosti druge imovine (financijske imovine, potraživanja, zaliha) i obveza prema elaboratu bila je izražena u kunama, a nakon toga je preračunana prema tečaju 1,- DEM = 3,65 kn, te je Fond nakon primitka traženih podataka od Poduzeća, kod preračunavanja procijenjene vrijednosti primijenio ispravan tečaj 1,- DEM = 3,63 kn.

U tablici u nastavku, daje se knjigovodstvena vrijednost Poduzeća, te procijenjena vrijednost Poduzeća prema elaboratu i dopuni elaborata.

Tablica broj 1

Knjigovodstvena i procijenjena vrijednost Poduzeća

u DEM

Redni broj	Opis pozicije	Knjigovodstvena vrijednost	Procijenjena vrijednost prema elaboratu	Procijenjena vrijednost prema dopuni elaborata
1.	Zemljište	274.988,-	2.763.840,-	2.763.840,-
2.	Građevinski objekti	8.922.532,-	13.361.923,-	13.361.923,-
3.	Oprema	10.823.509,-	14.583.347,-	14.583.347,-
4.	Zalihe	1.549.172,-	1.540.684,-	1.617.128,-
5.	Potraživanja	2.680.434,-	1.749.179,-	1.769.708,-
6.	Druga imovina	996.388,-	713.998,-	600.246,-
I. Ukupno imovina		25.246.973,-	34.712.971,-	34.696.192,-
7.	Obveze	14.419.767,-	14.340.755,-	14.419.752,-
8.	Druge odbitne stavke	394.440,-	-	-
II. Ukupno odbitne stavke		14.814.207,-	14.340.755,-	14.419.752,-
Vrijednost Poduzeća		10.432.766,-	20.372.216,-	20.276.440,-

Prema elaboratu, procijenjena vrijednost nekretnina iznosila je 16.125.763,- DEM, a odnosila se na procijenjenu vrijednost zemljišta u iznosu 2.763.840,- DEM, objekata u iznosu 12.001.325,- DEM, priključaka komunalne infrastrukture u iznosu 339.100,- DEM, te vanjskog uređenja u iznosu 1.021.498,- DEM. Najveći dio procijenjene vrijednosti objekata odnosi se na objekte na području Lipika koji su procijenjeni u iznosu 10.778.398,- DEM, a čine 89,91% ukupne procijenjene vrijednosti svih objekata. Nekretnine su procijenjene prema lokaciji na kojoj se nalaze (Lipik - tvornički kompleks, Jagma - separacija i flotacija, Vrtlinska i Vranić - rudišta). U elaboratu je navedena lokacija, tehnički opis i površina svakog pojedinog objekta, zamjenska vrijednost, izračun sadašnje vrijednosti objekta nakon umanjenja zbog starosti i trošnosti, te iznos ratne štete.

U elaboratu je navedeno da je procjena vrijednosti nekretnina obavljena na temelju pregleda objekata i tehničke dokumentacije, uputstava o načinu utvrđivanja građevinske vrijednosti izvlaštenih objekata, važećih građevinskih propisa i normativa Republike Hrvatske, važećih cijena na tržištu, podataka općinskih organa o utvrđivanju vrijednosti građevinskog zemljišta, troškova individualne i zajedničke komunalne infrastrukture, te na temelju podataka općinske komisije o procijenjenoj ratnoj šteti na građevinskim objektima. Za nekretnine u vlasništvu Poduzeća priloženi su dokazi o pravu korištenja (izvodi iz zemljišnih knjiga).

Nekretnine za koje Poduzeće nije imalo pravovaljanu dokumentaciju o vlasništvu, odnosno o pravu korištenja također su procijenjene i za njih su u Fondu rezervirane dionice.

Vrijednost opreme i postrojenja procijenjena je u iznosu 14.583.347,- DEM. Najveći dio ili 54,00% ukupne procijenjene vrijednosti odnosi se na postrojenje horizontalka glastech u iznosu 7.875.000,- DEM. U elaboratu je navedeno da je procijenjena vrijednost opreme izračunana zamjenskom metodom, a u slučaju kada to nije bilo moguće korištena je usporedna metoda.

Prema elaboratu vrijednost zaliha procijenjena je po knjigovodstvenoj vrijednosti sa stanjem na dan 31. prosinca 1994. i iznosila je 5.623.500,00 kn ili 1.540.684,- DEM. Fond je utvrdio da procijenjena vrijednost zaliha sitnog inventara i auto guma u uporabi nije bila uključena u procijenjenu vrijednost ukupnih zaliha, te je u suradnji s Poduzećem, spomenutu imovinu procijenio u iznosu 244.633,00 kn. Nakon toga procijenjena vrijednost zaliha iznosila je 5.868.133,00 kn odnosno 1.617.128,- DEM (prema tečaju 1,- DEM = 3,65 kn), što je povećanje za 76.428,00 DEM u odnosu na elaborat.

Prema elaboratu, vrijednost dugoročnih potraživanja procijenjena je u iznosu 448.858,00 kn ili 122.975,- DEM iskazano prema tečaju 1,- DEM = 3,65 kn, a odnosila su se na potraživanja od zaposlenika za stanove prodane na kredit. Izračunana je u visini 15,00% knjigovodstvene vrijednosti na 31. prosinca 1994. Fond je spomenuta potraživanja isključio iz procijenjene vrijednosti Poduzeća uz obrazloženje da su stanovi zasebno procijenjeni u iznosu 161.611,- DEM.

Prema elaboratu, kratkoročna potraživanja, procijenjena su u iznosu 5.935.646,00 kn ili 1.626.204,- DEM prema tečaju 1,- DEM = 3,65 kn od čega se 1.519.658,- DEM odnosilo na potraživanja od kupaca, 103.994,- DEM na potraživanja od države, a razliku su činila druga potraživanja. Procjena vrijednosti kratkoročnih potraživanja obavljena je na način da je knjigovodstvena vrijednost 31. prosinca 1994. u iznosu 6.737.386,00 kn umanjena za vrijednost potraživanja od kupaca starijih od 360 dana i za 50,00% vrijednosti potraživanja starijih od 90 dana, odnosno za ukupno 801.740,00 kn. Fond je naknadnom provjerom utvrdio da je Poduzeće neosnovano otpisalo potraživanja od jednog kupca u iznosu 488.393,00 kn te je za navedeni iznos povećao procijenjenu vrijednost potraživanja od kupaca. Nakon toga kratkoročna potraživanja iznosila su 6.424.039,00 kn ili 1.769.708,- DEM.

Prema elaboratu vrijednost druge imovine procijenjena je u iznosu 713.998,- DEM, a sastojala se od investicija u tijeku u iznosu 376.784,- DEM, dugotrajne financijske imovine u iznosu 243.078,- DEM, vrijednosnih papira, novčanih sredstava i aktivnih vremenskih razgraničenja procijenjenih u iznosu 71.414,- DEM, te stanova procijenjenih u iznosu 22.722,- DEM.

Prema elaboratu procijenjena vrijednost investicija u tijeku bila je jednaka knjigovodstvenoj vrijednosti sa stanjem na dan 31. prosinca 1994. i iznosila je 376.784,- DEM. Fond je naknadno utvrdio da je dio investicija u tijeku već uključen u procijenjenu vrijednost građevinskih objekata, nakon čega je procijenjena vrijednost investicija u tijeku umanjena za 254.375,- DEM te je iznosila 122.409,- DEM.

Prema elaboratu vrijednost dugotrajne financijske imovine procijenjena je u iznosu 887.235,00 kn ili 243.078,- DEM iskazano prema tečaju 1,- DEM = 3,65 kn. Odnosila se na vrijednost dionica društva Privredna banka i društva Croatia osiguranje d.d. Zagreb, te na 15,00% vrijednosti obveznica Republike Hrvatske stečenih prodajom stanova za devize i staru deviznu štednju. Primjenjujući ispravan tečaj Fond je procijenjenu vrijednost dugotrajne financijske imovine povećao te je iznosila 244.418,- DEM.

Po knjigovodstvenoj vrijednosti sa stanjem na dan 31. prosinca 1994. procijenjeni su vrijednosni papiri, novčana sredstva i aktivna vremenska razgraničenja čija je procijenjena vrijednost prema elaboratu iznosila 260.662,00 kn ili 71.414,- DEM, a nakon izmjene Fonda zbog primjene ispravnog tečaja procijenjena vrijednost navedene imovine iznosila je 71.808,- DEM.

Poduzeće je u stambenom fondu imalo 192 stana za koja je donijelo odluku o uključivanju u procijenjenu vrijednosti Poduzeća. Procijenjena vrijednost stanova iznosila je 1.077.406,- DEM, a izračunana je na način da je površina stana pomnožena s cijenom po m² i umanjena za procijenjenu ratnu štetu. Prema elaboratu u procijenjenu vrijednost Poduzeća uključeno je 22.722,- DEM, što je 15,00% procijenjene vrijednosti 19 stanova koji još nisu bili prodani, odnosno u iznosu koji pripada Poduzeću u skladu sa Zakonom o prodaji stanova na kojima postoji stanarsko pravo. Spomenutu procijenjenu vrijednost stanova Fond je ispravio na način da je u procijenjenu vrijednost Poduzeća uključio 15,00% procijenjene vrijednosti svih stanova, odnosno 161.611,- DEM.

Prema elaboratu procijenjena vrijednost obveza bila je jednaka knjigovodstvenoj vrijednosti obveza na dan 31. prosinca 1994. i iznosila je 52.343.756,00 kn ili 14.340.755,- DEM (prema tečaju 1,- DEM = 3,65 kn). Fond je obveze ispravio na način da ih je iskazao prema ispravnom tečaju nakon čega su iznosile 14.419.752,- DEM, te su za 78.997,- DEM veće u odnosu na obveze iskazane u elaboratu.

U procijenjenu vrijednost Poduzeća nisu uračunane dugoročne pričuve čija je knjigovodstvena vrijednost 31. prosinca 1994. iznosila 1.431.816,74 kn, odnosno 394.440,- DEM. U elaboratu se navodi da dugoročne pričuve nisu procijenjene jer se radi o višegodišnjim pričuvama rezerviranim za postrojenja koja su tijekom rata uništena i koja se ne mogu popraviti, nego je potrebno nabaviti nova.

Prema elaboratu, procijenjena vrijednost Poduzeća iznosila je 20.372.200,- DEM odnosno 74.358.500,00 kn iskazano prema tečaju 1,- DEM = 3,65 kn. Prema izmjenama Fonda procijenjena imovina povećana je na 34.696.129,- DEM, a obveze na 14.419.752,- DEM te je procijenjena vrijednost Poduzeća iznosila 20.276.440,- DEM.

Nakon toga, na temelju zahtjeva društva Privredna banka od 11. listopada 1995., a prema ugovoru zaključenom u studenom 1993. između Poduzeća i banke, Fond je ukupne obveze Poduzeća povećao za iznos obveze prema društvu Privredna banka u iznosu 3.348.400,- DEM po osnovi revaloriziranih dugoročnih kredita. Stoga je procijenjena vrijednost Poduzeća smanjena za spomenute obveze, te je iznosila 16.928.040,- DEM, dok su potraživanja društva Privredna banka u iznosu 3.348.400,- DEM pretvorena u ulog. Potraživanja društva Privredna banka nisu bila iskazana u bilanci Poduzeća na dan 31. prosinca 1994., ni u poslovnim knjigama za 1994., niti naknadno. Reviziju navedenih potraživanja obavilo je društvo Inženjerski biro-revizija u studenom 1995. koje je utvrdilo da su krediti korišteni na temelju ugovora i dodatka ugovora zaključenih u razdoblju od 1966. do 1973., te da su u cijelosti otplaćeni.

Prihvaćanjem obveza prema društvu Privredna banka na temelju naknadne revalorizacije kredita koji su bili otplaćeni u skladu s odredbama zaključenih ugovora, smanjena je procijenjena vrijednost Poduzeća. Navedeno nije u skladu s odredbom članka 2. Zakona o pretvorbi prema kojem je temeljni kapital poduzeća razlika između vrijednosti sredstava (ukupne aktive) i vrijednosti obveza, uključujući obveze prema pravnim i fizičkim osobama na temelju njihovih trajnih uloga u poduzeću.

Knjigovodstvena vrijednost Poduzeća na dan 31. prosinca 1994. iznosila je 37.870.940,37 kn, što prema tečaju 1,- DEM = 3,63 kn na dan 31. prosinca 1994. iznosi 10.432.766,- DEM. Izračunana je kao razlika između vrijednosti ukupne aktive u iznosu 91.646.512,75 kn ili 25.246.973,- DEM umanjene za vrijednost obveza i pasivnih vremenskih razgraničenja u ukupnom iznosu 53.775.572,38 kn ili 14.814.207,- DEM.

3.2. Rješenje o suglasnosti na pretvorbu

Fond je 17. siječnja 1996. donio rješenje o davanju suglasnosti na namjeravanu pretvorbu društvenog poduzeća (dalje u tekstu: rješenje). Prema rješenju, procijenjena vrijednost Poduzeća iznosi 62.802.880,00 kn odnosno 16.928.000,- DEM prema srednjem tečaju Narodne banke Hrvatske na dan izdavanja rješenja.

Zbog neriješenih vlasničkih odnosa u Fondu su rezervirane dionice nominalne vrijednosti 326.300,- DEM. Od toga se dionice nominalne vrijednosti 431.102,00 kn odnosno 116.200,- DEM odnose na nekretnine za koje nisu dostavljeni valjani dokazi o pravu raspolaganja i to za zemljište ukupne površine 12 143 m² na lokaciji Lipik na k.č. 1142/2, 1123/2, 1143/2, 964/6, 964/11, 964/7 i 963, te zemljište ukupne površine 2 968 m² na lokaciji Jagma separacija i flotacija na k.č. 284/6, 284/8 i 284/2. Osim toga, rezervirane su dionice nominalne vrijednosti 779.471,00 kn ili 210.000,- DEM za zemljište i objekte na lokaciji Vranić k.č. 21/1, 21/2 i 21/4, te lokaciji Vrtlinska k.č. 234/2 za koje nisu dostavljeni dokazi da su izuzete od zabrane prijenosa prava raspolaganja i korištenja prema Zakonu o zabrani prijenosa prava raspolaganja i korištenja određenih nekretnina u društvenom vlasništvu na druge korisnike odnosno u vlasništvo fizičkih i pravnih osoba.

Prema rješenju, Poduzeće se pretvara u dioničko društvo prodajom dionica uz popust nominalne vrijednosti 8.464.000,- DEM ili 50,00% procijenjene vrijednosti Poduzeća osobama iz članka 5. stavka 1. točka 1., 2. i 2.a Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, dok se drugih 50,00% dionica, umanjene za rezervirane dionice i uvećane za neprodane dionice uz popust, prodaje javnim prikupljanjem ponuda u skladu s odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća i Pravilnika o prodaji dijela poduzeća javnim prikupljanjem ponuda. Rješenjem je utvrđeno da se i potraživanja društva Privredna banka u iznosu 12.422.564,00 kn ili 3.348.400,- DEM pretvaraju u dionice.

Prema podacima Ureda za imovinsko pravne poslove Požeško-slavonske županije, ispostava Pakrac i Bjelovarsko-bilogorske županije, ispostava Čazma, nije podnesen ni jedan zahtjev za naknadu imovine oduzete u vrijeme jugoslavenske komunističke vladavine.

3.3. Provedba programa pretvorbe

Postupak pretvorbe Poduzeća u dioničko društvo proveden je u skladu s rješenjem Fonda.

U postupku pretvorbe, potraživanja društva Privredna banka u iznosu 3.348.400,- DEM pretvorena su u dionice Društva, te je s tog osnova banka stekla 33 484 dionice Društva ili 16,51% ukupnog broja dionica.

Poduzeće je 20. siječnja 1996. pozivom na upis i prodaju ponudilo 169 280 dionica od čega su uz popust zaposleni i ranije zaposleni mogli upisati 84 640 dionica nominalne vrijednosti 8.464.000,- DEM, što čini 50,00% procijenjene vrijednosti Poduzeća.

Uz popust je prodana 79 721 dionica ili 39,32% ukupnog broja dionica, od čega je zaposlenima (224) prodano 42 548 dionica, ranije zaposlenima (64) 12 268 dionica, a zaposlenima u pravnim osobama koje rade sredstvima u društvenom vlasništvu koje ne podliježu pretvorbi (126) prodano je 24 905 dionica (dalje u tekstu: mali dioničari). Fond je 8. veljače 1996. s malim dioničarima zaključio 414 ugovora o prodaji dionica s popustom na obročnu otplatu u roku pet godina. Svi dioničari su prvi obrok uplatili u ugovorenom roku do 15. veljače 1996.

Neprodanih i neupisanih 89 559 dionica preneseno je Fondu, od čega je Fond rezervirao 3 263 dionice. Fond je 9. ožujka 1996. objavio poziv za prodaju 86 296 dionica nominalne vrijednosti 8.629.600,- DEM ili 42,56% temeljnog kapitala. U roku određenom za prikupljanje ponuda nije primljena niti jedna ponuda, te je Fond u skladu sa Zakonom o privatizaciji, 15. travnja 1996. donio odluku o prijenosu 86 296 neprodanih dionica fondovima u omjeru određenom Zakonom o pretvorbi društvenih poduzeća.

Republičkom fondu mirovinskog i invalidskog osiguranja radnika Hrvatske preneseno je 17 259 dionica ili 8,51% ukupnog broja, Republičkom fondu mirovinskog i invalidskog osiguranja individualnih poljoprivrednika Hrvatske 8 630 dionica ili 4,26%, Republičkom fondu mirovinskog i invalidskog osiguranja samostalnih privrednika Hrvatske 2 876 dionica ili 1,42%, odnosno spomenutim fondovima ukupno je preneseno 28 765 dionica ili 14,19% ukupnog broja. Fondu je prenesena 57 531 dionica, što s 3 263 rezervirane dionice čini 60 794 dionice ili 29,98% ukupnog broja.

3.4. Upis u sudski registar

Osnivačka skupština Društva održana je 19. srpnja 1996. Temeljni kapital podijeljen je na 202 764 dionice od čega su mali dioničari imali 79 721 dionicu nominalne vrijednosti 7.972.100,- DEM ili 39,32%, Fond 60 794 dionice nominalne vrijednosti 6.079.400,- DEM ili 29,98%, mirovinski fondovi 28 765 dionica nominalne vrijednosti 2.876.500,- DEM ili 14,19%, te društvo Privredna banka 33 484 dionice nominalne vrijednosti 3.348.400,- DEM ili 16,51%, ukupnog broja dionica Društva.

Promjena organizacijskog oblika Poduzeća u dioničko društvo upisana je u sudski registar Trgovačkog suda 12. rujna 1996. na temelju rješenja broj Tt-96/290-2. Temeljni kapital upisan je u iznosu 75.225.400,00 kn (što prema tečaju na dan donošenja rješenja Fonda o suglasnosti na pretvorbu 1,- DEM = 3,71 kn iznosi 20.276.400,- DEM). Vlasnici dionica nisu upisani u sudski registar, a uz prijavu o upisu u registar priložen je popis dioničara.

4. PROMJENE VLASNIČKE STRUKTURE NAKON PRETVORBE

4.1. Dionice s popustom

U postupku pretvorbe malim dioničarima prodana je 79 721 dionica ili 39,32% ukupnog broja dionica.

Neki mali dioničari plaćali su obroke za otplatu dionica izravno na račun Fonda, a drugi mali dioničari sredstva su uplaćivali na račun društva Privredna banka. Pri tome je za male dioničare zaposlenike Društva, sredstva za otplatu dionica Društvo obustavljalo iz plaća i nakon toga ih uplaćivalo na račun društva Privredna banka, poslovna jedinica Pakrac. Društvo

nema potpunu dokumentaciju o otplati dionica. Sa spomenutom bankom, Društvo je 6. veljače 1996. zaključilo ugovor kojim je banka bila u obvezi sve uplate malih dioničara za otplatu dionica primljene tijekom mjeseca prenijeti na račun društva Privredna banka u Zagrebu. Navedenim sredstvima Društvo je kod društva Privredna banka uz popust kupovalo obveznice Republike Hrvatske u svrhu otplate dionica Fondu.

Obveznicama Republike Hrvatske otplaćivane su dionice do 25. listopada 1996., a nakon toga su mali dioničari otplaćivali dionice gotovinskim uplatama izravno na račun Fonda ili putem poslovne jedinice društva Privredna banka u Pakracu.

Većina malih dioničara prestali su otplaćivati dionice u ožujku 1997. U skladu sa zakonskim propisima, 238 malih dioničara zaključilo je 5. svibnja 1997., s Fondom dodatak ugovoru kojim su rok otplate dionica produžili za 5, 10, 15 ili 20 godina, dok su 154 mala dioničara u svibnju i rujnu 1997. zatražili raskid ugovora s Fondom nakon čega je u kolovozu 1997. i veljači 1998. u portfelj Fonda preneseno 17 317 neotplaćenih dionica. U razdoblju od travnja 1998. do otvaranja stečajnog postupka nad Društvom, Fond je, nakon raskida ugovora s malim dioničarima zbog neplaćanja dionica, u portfelj prenio još 4 776 dionica, te su ukupno prenesene 22 093 dionice. U lipnju 2002., odnosno nakon otvaranja stečajnog postupka Fond je raskinuo još pet ugovora na temelju kojih je u portfelj Fonda preneseno 312 dionica.

Prema podacima Društva iskazanim u knjizi dionica, mali dioničari su tijekom studenoga i prosinca 1997., društvu Staklo Zagreb d.d., (MBS 080040627) Petretičev trg 2, Zagreb (dalje u tekstu: Staklo Zagreb) prodali i prenijeli 49 041 dionicu ili 24,19% ukupnog broja dionica. Ugovori o prijenosu dionica zaključeni su u obliku javno ovjerene isprave i jedan primjerak ugovora dostavljen je Fondu. U Fondu su evidentirani ugovori o prijenosu dionica prema kojima su 192 mala dioničara 4. studenoga i 6. prosinca 1997. prenijela 36 530 dionica na društvo Staklo Zagreb od čega je 15 838 dionica bilo otplaćeno, a 20 692 dionice su bile neotplaćene.

Prema ugovorima zaključenima u studenome i prosincu 1997. s malim dioničarima društvo Staklo Zagreb, kao stjecatelj dionica, obvezalo se preuzeti sve obveze malih dioničara prema Fondu, te pravodobno otplaćivati obroke za dionice u skladu s odredbama ugovora o prodaji dionica kojeg su u veljači 1996. mali dioničari zaključili s Fondom. U ugovorima o prijenosu dionica nije naveden broj otplaćenih i neotplaćenih dionica, što nije u skladu s odredbama članka 21.d Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća kojima je određeno da se neotplaćene dionice prenose ugovorom u kojem se, pored ostaloga, moraju navesti nominalna vrijednost neotplaćenih dionica, ukupan broj neotplaćenih dionica koje se prenose s naznakom ukupne nominalne vrijednosti, serijske i kontrolne brojeve dionica koje se prenose, broj ugovora zaključenog s Fondom na temelju kojeg je u postupku pretvorbe društvenog poduzeća prvi imatelj dionica izvorno stekao neotplaćene dionice koje su predmet prijenosa. Kupnjom 49 041 dionice društvo Staklo Zagreb steklo je 24,19% ukupnog broja dionica Društva o čemu nije obavijestilo Komisiju za vrijednosne papire Republike Hrvatske (dalje u tekstu: Komisija za vrijednosne papire). Navedeno nije u skladu s odredbama članka 74. Zakona o izdavanju i prometu vrijednosnim papirima, kojima je određeno da je fizička ili pravna osoba obvezna u roku sedam dana obavijestiti Komisiju za vrijednosne papire o pribavljanju ili otpuštanju vrijednosnih papira na temelju kojih su pribavljena ili izgubljena glasačka prava na sjednici skupštine društva i čime je razmjerni broj glasova kojima raspolaže nadmašio, odnosno pao ispod jednog od sljedećih pragova 10,00%, 20,00%, 1/3, 50,00%, 2/3, ili 75,00%. Odgovorna osoba društva Staklo Zagreb u vrijeme zaključivanja ugovora s malim dioničarima bio je direktor Dragan Marić.

Prema odredbama članka 36. Zakona o privatizaciji, društvo Staklo Zagreb, kao stjecatelj dionica bilo je dužno u roku šest mjeseci od dana zaključivanja ugovora s malim dioničarima Fondu jednokratno otplatiti dionice. Društvo Staklo Zagreb nije Fondu otplatilo dionice, već je 20. prosinca 1997. prodalo Draganu Mariću 34 675 dionica nominalne vrijednosti 3.467.500,- DEM. Od toga veći broj dionica nije bio otplaćen. U ugovoru o prodaji dionica nije bio naveden broj neotplaćenih dionica niti je Dragan Marić kao novi stjecatelj dionica primjerak ugovora o prodaji dionica dostavio Fondu. Navedeno nije u skladu s odredbama članka 21.d Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća kojima je propisano da je jedan primjerak ugovora o prijenosu neotplaćenih dionica stjecatelj dužan dostaviti Fondu, a u ugovoru se moraju navesti, između ostaloga, nominalna vrijednost neotplaćenih dionica, ukupan broj neotplaćenih dionica koje se prenose s naznakom ukupne nominalne vrijednosti tih dionica, serijske i kontrolne brojeve dionica koje se prenose, broj ugovora zaključenog s Fondom na temelju kojeg je u postupku pretvorbe društvenog poduzeća prvi imatelj dionica izvorno stekao neotplaćene dionice koje su predmet prijenosa. Dragan Marić i društvo Staklo Zagreb ugovorili su cijenu u iznosu 400,00 kn za jednu dionicu ili ukupno 13.870.000,00 kn, a plaćanje u 12 jednakih polugodišnjih obroka uz dvije godine počeka. U skladu s odredbama članka 36. Zakona o privatizaciji, Dragan Marić je kao stjecatelj neotplaćenih dionica, bio dužan u roku šest mjeseci od dana zaključivanja ugovora Fondu jednokratno otplatiti neotplaćene dionice. Kupac i prodavatelj nisu u zakonskom roku obavijestili Komisiju za vrijednosne papire o pribavljanju odnosno otpuštanju glasačkih prava, što nije u skladu s odredbama članka 74. Zakona o izdavanju i prometu vrijednosnim papirima. Navedenim odredbama propisano je da je fizička ili pravna osoba obvezna u roku sedam dana obavijestiti Komisiju za vrijednosne papire o pribavljanju ili otpuštanju vrijednosnih papira na temelju kojih su pribavljena ili izgubljena glasačka prava na sjednici skupštine društva i čime je razmjerni broj glasova kojima raspolaže nadmašio, odnosno pao ispod jednog od sljedećih pragova 10,00%, 20,00%, 1/3, 50,00%, 2/3, ili 75,00%. Odgovorna osoba u vrijeme zaključivanja ugovora o kupoprodaji dionica bio je Dragan Marić direktor društva Staklo Zagreb.

Nakon prodaje 34 675 dionica Draganu Mariću, društvo Staklo Zagreb je imalo 14 366 dionica Društva ili 7,09% ukupnog broja. Prodaja dionica nije evidentirana u knjizi dionica Društva, što nije u skladu s odredbama članka 227. Zakona o trgovačkim društvima kojima je, između ostaloga, propisano da ako se dionice koje glase na ime prenose na drugu osobu, prijenos dionica treba prijaviti društvu, a prijenos dionica društvo upisuje u knjigu dionica. Iz zapisnika s izvanredne sjednice glavne skupštine Društva održane 12. ožujka 1998. vidljivo je da Dragan Marić nije raspolagao s 34 675 dionica već je kao punomoćnik zastupao društvo Staklo Zagreb.

Društvo Staklo Zagreb je putem javnog glasila 13. ožujka 1998. (a 18. ožujka 1998. putem Narodnih novina) u skladu s odredbama članka 3. stavak 1. Zakona o postupku preuzimanja dioničkih društava, objavilo javnu ponudu za preuzimanje Društva. U ponudi je navedeno da društvo Staklo Zagreb djeluje zajednički s Draganom Marićem, kao većinskim vlasnikom društva Staklo Zagreb, te da zajedno raspolažu s 54,71% udjela u temeljnom kapitalu Društva. U ponudi nije naveden broj dionica s kojima raspolažu ni nominalna vrijednost. Prema odredbama članka 7. stavka 1. Zakona o postupku preuzimanja dioničkih društava, pravne ili fizičke osobe djeluju zajedno ako jedna od njih neizravno kontrolira drugu osobu ili osobe usuglašeno djeluju prema izdavatelju. Društvo Staklo Zagreb je u obavijesti upućenoj 10. ožujka 1998. Komisiji za vrijednosne papire navelo da je, prije stupanja na snagu Zakona o preuzimanju dioničkih društava, od malih dioničara kupilo 14,31% dionica Društva, a Dragan Marić je kupio 14,91% od fondova mirovinskog i invalidskog osiguranja, te da će društvo Staklo Zagreb od malih dioničara preuzeti još 9,70% dionica.

Osim toga, društvo Staklo Zagreb je u obavijesti o preuzimanju navelo da je od društva Privredna banka kupilo 33 484 dionice Društva ili 16,51% ukupnog broja dionica na temelju ugovora zaključenog 9. ožujka 1998., nakon čega ima u vlasništvu 54,71% dionica Društva.

Međutim, iz ugovora o prodaji dionica vidljivo je da je u vrijeme objavljivanja ponude o preuzimanju, društvo Staklo Zagreb imalo 14 366 dionica Društva kupljenih od malih dioničara ili 7,09% ukupnog broja, a Dragan Marić je imao 34 675 dionica kupljenih od društva Staklo Zagreb i 28 765 dionica kupljenih od fondova mirovinskog i invalidskog osiguranja, te su ukupno imali 77 806 dionica ili 38,37% ukupnog broja.

U ponudi o preuzimanju društvo Staklo Zagreb je dioničarima Društva ponudilo cijenu 175,00 kn za dionicu ili 50,00% nominalne vrijednosti jedne dionice. Za depozitara je navedena Hrvatska poštanska banka d.d. Zagreb, Jurišićeva 4. (dalje u tekstu: Hrvatska poštanska banka). Nema podataka je li društvo Staklo Zagreb postupilo u skladu s odredbama članka 21. stavak 1. Zakona o preuzimanju dioničkih društava, odnosno je li nakon isteka roka važenja ponude objavilo izvještaj o preuzimanju ili je objavilo poništenje ponude. Odjel za nadzor, Komisije za vrijednosne papire, proveo je nadzor nad postupkom preuzimanja Društva od strane društva Staklo Zagreb za razdoblje od 10. kolovoza 1997. do 15. rujna 1998. U zapisniku sastavljenom 1. prosinca 1998. i dopuni zapisnika od 7. siječnja 1999. navedeno je da društvo Staklo Zagreb nije s društvom Hrvatska poštanska banka zaključilo ugovor o pologu dionica, što nije u skladu s odredbama članka 8. Zakona o postupku preuzimanja dioničkih društava. Navedenim odredbama propisano je da ponuditelj prije objavljivanja ponude mora na poseban račun izdvojiti novčana sredstva potrebna za plaćanje svih dionica na koje se odnosi ponuda za preuzimanje ili s bankom zaključiti ugovor o kreditu za tu namjenu ili pribaviti bankarsku garanciju na prvi poziv u korist dioničara i za iznos potreban za plaćanje svih dionica na koje se odnosi ponuda za preuzimanje.

Društvo Staklo Zagreb je imalo 14 366 dionica Društva, a 10. srpnja 1998. zaključilo je ugovor o prodaji 49 041 dionice društvu Staklo Split d.o.o. (MBS 060108107) Matoševa ulica 8/A, Solin (dalje u tekstu: Staklo Split), što znači da je prodalo 34 675 dionica koje nije imalo. U ugovoru o prodaji navedeno je da je društvo Staklo Zagreb vlasnik 49 041 dionice, da su dionice upisane u dioničku knjigu Društva i da nisu opterećene nikakvim teretima. Prema ugovoru nominalna vrijednost prodanih dionica iznosila je 4.904.100,- DEM, odnosno 100,- DEM za jednu dionicu. Cijena je ugovorena u iznosu 189,00 kn za dionicu ili ukupno 9.268.749,00 kn, a plaćanje u 10 jednakih obroka na rok pet godina uz dvije godine počeka. Navedeno nije u skladu s odredbama članka 36. Zakona o privatizaciji, prema kojima je društvo Staklo Split kao stjecatelj dionica bilo dužno u roku šest mjeseci od dana zaključivanja ugovora s društvom Staklo Zagreb Fondu jednokratno otplatiti neotplaćene dionice. Prije prodaje dionica društvu Staklo Split, društvo Staklo Zagreb steklo je dionice samo od malih dioničara i bile su većim dijelom neotplaćene, a nakon stjecanja društvo Staklo Zagreb nije nastavilo otplaćivati dionice. Stoga je u ugovoru o prodaji dionica društvu Staklo Split trebao biti naveden broj neotplaćenih dionica, a društvo Staklo Split, kao stjecatelj neotplaćenih dionica, trebalo je Fondu dostaviti jedan primjerak ugovora o kupnji dionica, što nije učinjeno. Navedeno nije u skladu s odredbama članka 21.d Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća kojima je propisano da je jedan primjerak ugovora o prijenosu neotplaćenih dionica stjecatelj dužan dostaviti Fondu, a u ugovoru se moraju navesti, između ostaloga, nominalna vrijednost neotplaćenih dionica, ukupan broj neotplaćenih dionica koje se prenose s naznakom ukupne nominalne vrijednosti tih dionica, serijske i kontrolne brojeve dionica koje se prenose, broj ugovora zaključenog s Fondom na temelju kojeg je u postupku pretvorbe društvenog poduzeća prvi imatelj dionica izvorno stekao neotplaćene dionice koje su predmet prijenosa.

Ugovor o kupoprodaji dionica ovjeren je kod javnog bilježnika, a potpisali su ga Mladen Kuran kao zakonski predstavnik društva Staklo Split, a u ime društva Staklo Zagreb ugovor je potpisao Dragan Marić, dok je zakonski predstavnik bio Vjekoslav Palac. U skladu s odredbama članka 74. Zakona o izdavanju i prometu vrijednosnim papirima, društvo Staklo Zagreb je u zakonskom roku obavijestilo Komisiju za vrijednosne papire o prodaji spomenutih dionica društvu Staklo Split. Društvo Staklo Split nije obavijestilo Komisiju za vrijednosne papire o pribavljanju 49 041 dionice ili 24,19% ukupnog broja, što nije u skladu s odredbama članka 74. Zakona o izdavanju i prometu vrijednosnim papirima, kojima je određeno da je fizička ili pravna osoba obvezna u roku sedam dana obavijestiti Komisiju za vrijednosne papire o pribavljanju ili otpuštanju vrijednosnih papira na temelju kojih su pribavljena ili izgubljena glasačka prava na sjednici skupštine društva i čime je razmjerni broj glasova kojima raspolaže nadmašio, odnosno pao ispod jednog od sljedećih pragova 10,00%, 20,00%, 1/3, 50,00%, 2/3, ili 75,00%.

Umjesto u srpnju 1998., Fond je 21. lipnja i 6. kolovoza 1999., zbog neplaćanja dionica raskinuo sve ugovore s društvom Staklo Zagreb (jer nije bio obaviješten da je dionice kupilo društvo Staklo Split).

Navedeno nije u skladu s odredbama članka 31. Zakona o privatizaciji kojima je određeno da se ugovor o kupnji dionica s popustom zaključen na rok 20 godina raskida bez prethodne opomene, ako nisu plaćena tri dospelja obroka, a preostale dionice prenose se Fondu. Odgovorna osoba u Fondu u vrijeme kada su bili stečeni uvjeti za raskid ugovora bio je Tomislav Družak. Nakon raskida ugovora u portfelj Fonda prenesene su 20 692 neotplaćene dionice, a društvu Staklo Split ostalo je 28 349 otplaćenih dionica ili 13,98%. Društvo Staklo Split osnovano je 30. siječnja 1998., a jedini mu je osnivač bilo društvo Staklo Zagreb.

Društvo Staklo Split (kojeg je u svojstvu direktora zastupao Dragan Marić) prodalo je 28 349 dionica Društva društvu Gt Glastex Handelsges.m.b.H. Wulfengasse 16/2, Klagenfurt (dalje u tekstu: Gt Glastex) na temelju ugovora zaključenog 23. prosinca 1999. Nakon prodaje 28 349 dionica, društvo Staklo Split nije imalo dionice Društva. O prodaji dionica nije obavijestilo Komisiju za vrijednosne papire što nije u skladu s odredbama članka 74. Zakona o izdavanju i prometu vrijednosnim papirima, kojima je određeno da je fizička ili pravna osoba obvezna u roku sedam dana obavijestiti Komisiju za vrijednosne papire o pribavljanju ili otpuštanju vrijednosnih papira na temelju kojih su pribavljena ili izgubljena glasačka prava na sjednici skupštine društva i čime je razmjerni broj glasova kojima raspolaže nadmašio, odnosno pao ispod jednog od sljedećih pragova 10,00%, 20,00%, 1/3, 50,00%, 2/3, ili 75,00%. Društvo Staklo Split i društvo Gt Glastex ugovorili su cijenu u iznosu 426.296,- DEM od čega je 313.926,- DEM plativo danom zaključenja ugovora, a 112.370,- DEM najkasnije do 1. veljače 2000. Prema ugovoru kupac može do 31. srpnja 2000. odustati od ugovora o kupnji dionica, u kom slučaju mu pripada pravo na povrat uplaćenih sredstava. Društvo Gt Glastex je uplatilo ugovoreni iznos, odnosno 1.551.717,00 kn, ali je 26. srpnja 2000. sastavilo izjavu o odustajanju od ugovora zahtijevajući pri tom povrat uplaćenih sredstava te kamate u visini 9,75% godišnje. Društvo Staklo Split nije vratilo sredstva društvu Gt Glastex, a s obzirom da je 19. studenoga 2001. nad društvom Staklo Split otvoren stečajni postupak, društvo Gt Glastex prijavilo je spomenuta potraživanja u stečajnu masu. Prodaja dionica društvu Gt Glastex nije evidentirana u knjizi dionica Društva.

Društvo Staklo Zagreb preuzelo je 30. prosinca 1998. kao novi kupac obvezu plaćanja za 52 125 dionica Društva koje je Dragan Marić kupio od društva Hrvatsko mirovinsko osiguranje d.o.o., Zagreb prema ugovoru zaključenom u studenom 1998. Nakon kupnje spomenutih dionica društvo Staklo Zagreb imalo je 17 450 dionica Društva.

Društvo Staklo Zagreb i Dragan Marić su 29. siječnja 1999., zaključili dodatak ugovoru o prodaji dionica od 20. prosinca 1997., kojim je ugovoreno da društvo Staklo Zagreb prodaje Draganu Mariću 48 663 dionice Društva umjesto 34 675 dionica koliko je bilo ugovoreno prema osnovnom ugovoru, odnosno još 13 988 dionica. U dodatku ugovora je navedeno da je društvo Staklo Zagreb kao prodavatelj vlasnik dionica koje prodaje Draganu Mariću.

Cijena je smanjena u odnosu na osnovni ugovor te iznosi 112,00 kn za dionicu ili ukupno 5.450.256,00 kn. Plaćanje je ugovoreno u 12 jednakih polugodišnjih obroka uz daljnje dvije godine počeka. Ugovor je u ime kupca potpisao Dragan Marić, a iz ugovora nije vidljivo tko je potpisao ugovor u ime prodavatelja (društvo Staklo Zagreb), dok je zakonski predstavnik prodavatelja u vrijeme potpisivanja ugovora bio Vjekoslav Palac. Nakon prodaje 48 663 dionice, odnosno dodatnih 13 988 dionica, društvo Staklo Zagreb imalo je 3 462 dionice. Dragan Marić je imao 110 912 dionica ili 54,70% ukupnog broja dionica (jer je u kolovozu 1997. od fondova mirovinskog i invalidskog osiguranja kupio 28 765 dionica, a u travnju 1998. od društva Privredna banka 33 484 dionice). Dragan Marić nije obavijestio Komisiju za vrijednosne papire o stjecanju dionica, što nije u skladu s odredbama članka 74. Zakona o izdavanju i prometu vrijednosnim papirima. Navedenim odredbama određeno da je fizička ili pravna osoba obvezna u roku sedam dana obavijestiti Komisiju za vrijednosne papire o pribavljanju ili otpuštanju vrijednosnih papira na temelju kojih su pribavljena ili izgubljena glasačka prava na sjednici skupštine društva i čime je razmjerni broj glasova kojima raspolaže nadmašio, odnosno pao ispod jednog od sljedećih pragova 10,00%, 20,00%, 1/3, 50,00%, 2/3, ili 75,00%. Osim toga, Dragan Marić nije objavio preuzimanje Društva što nije u skladu s odredbama članka 3. Zakona o postupku preuzimanja dioničkih društava prema kojima pravna ili fizička osoba koja po bilo kojoj osnovi osim nasljeđivanjem stekne dionice jednog izdavatelja, a tim stjecanjem broj glasova u glavnoj skupštini izdavatelja kojoj pripada prijeđe 25,00% od ukupnog broja glasova, obvezna je o stjecanju odmah obavijestiti Komisiju za vrijednosne papire, te u roku sedam dana od dana stjecanja objaviti ponudu za preuzimanje.

Društvo Staklo je 19. travnja 1999. prodalo 52 125 otplaćenih dionica kupcu Glasmaschinen Handelsges mbh, Bahnhofstrasse 19 Klagenfurt. Dionice su prodane na temelju ugovora zaključenog 19. travnja 1999. Cijena je ugovorena u iznosu 1.000.000,- DEM, a plaćanje u roku osam godina uz dvije godine počeka. Ugovor je ovjeren kod javnog bilježnika. Društvo Staklo Zagreb je 22. travnja 1999. obavijestilo Komisiju za vrijednosne papire o navedenoj prodaji dionica. Dana 16. srpnja 1999. društvo Staklo Zagreb i Glasmaschinen Handelsges iz Klagenfurta zaključili su zajedničko očitovanje u kojem navode da ugovor o prodaji dionica stavljaju izvan snage, odnosno da odustaju od kupoprodaje. U rujnu 1999. društvo Staklo Zagreb je o tome obavijestilo Komisiju za vrijednosne papire.

Dana 15. prosinca 1999. društvo Staklo Zagreb i Dragan Marić zaključili su ugovor o kupoprodaji dionica prema kojem Dragan Marić prodaje društvu Staklo Zagreb 48 663 dionice Društva po cijeni 224,00 kn za jednu dionicu ili za ukupno 10.900.512,00 kn. Plaćanje je ugovoreno u roku 90 dana od potpisa ugovora. Dragan Marić je navedene 48 663 dionice kupio od društva Staklo Zagreb na temelju ranije spomenutog dodatka ugovora od 29. siječnja 1999. po 50,00% nižoj cijeni i uz početak od dvije godine.

Stoga dionice nisu bile plaćene jer je rok dospijeća bio 29. siječnja 2001. U poslovnim knjigama društva Staklo Zagreb proveden je 31. prosinca 1999. prijebaj međusobnih potraživanja i obveza u iznosu 10.829.058,15 kn kojim je društvo Staklo Zagreb podmirilo dio obveze prema Draganu Mariću u iznosu 10.829.058,15 kn po ugovoru o kupnji dionica iz prosinca 1999. (nakon čega je ostala obveza prema Draganu Mariću u iznosu 71.453,85 kn), dok je Dragan Marić podmirio obveze prema društvu Staklo Zagreb za dionice prema dodatku ugovora iz siječnja 1999. u iznosu 5.450.256,00 kn, za kredite u iznosu 5.315.747,80 kn, te za predujmove za službena putovanja (dok je bio direktor društva Staklo Zagreb) u iznosu 63.054,35 kn. Ugovor je u ime prodavatelja potpisao Dragan Marić, a iz ugovora nije vidljivo tko je potpisao u ime kupca (društvo Staklo Zagreb). Zakonski predstavnik kupca u vrijeme potpisivanja ugovora bio je Dragan Marić.

Nakon kupnje dionica društvo Staklo Zagreb ima 52 125 dionica Društva ili 25,71% ukupnog broja, a Dragan Marić ima 62 249 dionica ili 30,70% ukupnog broja, što je evidentirano u knjizi dionica. Društvo Staklo Zagreb i Dragan Marić nisu obavijestili Komisiju za vrijednosne papire o pribavljanju odnosno o otpuštanju dionica, što nije u skladu s odredbama članka 74. Zakona o izdavanju i prometu vrijednosnim papirima kojima je određeno da je fizička ili pravna osoba obvezna u roku sedam dana obavijestiti Komisiju za vrijednosne papire o pribavljanju ili otpuštanju vrijednosnih papira na temelju kojih su pribavljena ili izgubljena glasačka prava na sjednici skupštine društva i čime je razmjerni broj glasova kojima raspolaže nadmašio, odnosno pao ispod jednog od sljedećih pragova 10,00%, 20,00%, 1/3, 50,00%, 2/3, ili 75,00%.

S obzirom da je društvo Staklo Zagreb u prosincu 1999. imalo 52 125 dionica ili 25,71% trebalo je objaviti preuzimanje društva, što nije učinjeno. Navedeno nije u skladu s odredbama članka 3. Zakona o postupku preuzimanja dioničkih društava prema kojima pravna ili fizička osoba koja po bilo kojoj osnovi osim nasljeđivanjem stekne dionice jednog izdavatelja, a tim stjecanjem broj glasova u glavnoj skupštini izdavatelja kojoj pripada prijeđe 25,00% od ukupnog broja glasova, obvezna je o stjecanju odmah obavijestiti Komisiju za vrijednosne papire, te u roku sedam dana od dana stjecanja objaviti ponudu za preuzimanje.

4.2. Dionice iz portfelja fondova

- Dionice iz portfelja Fonda

U postupku pretvorbe Fondu su prenesene 60 794 dionice ili 29,98% ukupnog broja dionica Društva od čega su 3 263 dionice rezervirane.

Nakon raskida ugovora s malim dioničarima u razdoblju od kolovoza 1997. do studenoga 2000. u portfelj Fonda prenesene su 22 093 dionice, a nakon raskida ugovora s društvom Staklo Zagreb u portfelj Fonda prenesene su 20 692 dionice Društva.

Radi podmirjenja dospjelih obveza Društva prema društvu Privredna banka, Vlada Republike Hrvatske donijela je 30. prosinca 1996. odluku da se zbog sanacije Društva dio dionica Društva iz portfelja Fonda nominalne vrijednosti 8.200.000,00 kn prenese na društvo Privredna banka. Prema izvještaju ovlaštenog revizora obveze Društva na dan 31. prosinca 1996. prema društvu Privredna banka iznosile su 8.073.004,00 kn.

Prema odluci Vlade Republike Hrvatske, potraživanja društva Privredna banka od komitenata s područja Republike Hrvatske, prenose se, zbog sanacije i restrukturiranja spomenute banke, na Državnu Agenciju za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka, Zagreb, Ulica grada Vukovara 72 (dalje u tekstu: Agencija za sanaciju banaka). Zbog toga je Fond Agenciji za sanaciju banaka, na temelju ugovora zaključenog 6. ožujka 1997., bez naknade prenio 22 663 dionice Društva nominalne vrijednosti 2.266.300,- DEM.

Fond je ugovorom o zamjeni dionica zaključenim 20. listopada 1997. fondovima mirovinskog i invalidskog osiguranja, pored dionica drugih društava, prenio i 44 435 dionica Društva u zamjenu za dionice drugih društava. Prema ugovoru nominalna vrijednost zamijenjenih dionica iznosila je ne 4.443.500,- DEM.

Sljedećim ugovorom o zamjeni dionica zaključenim 30. ožujka 1998. Fond je, u zamjenu za dionice drugih društava, fondovima mirovinskog i invalidskog osiguranja prenio 7 693 dionice nominalne vrijednosti 769.300,- DEM (iako je stvarna nominalna vrijednost iznosila 2.307.900,00 kn). Također, na temelju ugovora o zamjeni dionica zaključenim 27. prosinca 1999. Fond je društvu Tehnovod d.o.o. (MBS 080175583) Zagreb Balde Glavića 2, bez naknade prenio 437 dionica Društva nominalne vrijednosti 131.100,00 kn (jedna dionica je 300,00 kn). Iz ugovora nije vidljivo koje dionice je Fond dobio u zamjenu za dane dionice.

Nakon spomenutih zamjena i raskida ugovora s malim dioničarima i s društvom Staklo Zagreb, Fond je, prije stečaja Društva, u portfelju imao 28 351 dionicu ili 13,98% ukupnog broja dionica, od čega su 3 263 dionice rezervirane.

- Dionice iz portfelja fondova mirovinskog i invalidskog osiguranja

U postupku pretvorbe fondovima mirovinskog i invalidskog osiguranja preneseno je 28 765 dionica Društva.

Društvo Hrvatsko mirovinsko osiguranje d.o.o. Zagreb (dalje u tekstu: Hrvatsko mirovinsko osiguranje), kao društva koje obavlja poslove za fondove mirovinskog i invalidskog osiguranja, objavilo je 25. lipnja 1997. poziv za prodaju 28 765 dionica nominalne vrijednosti 2.876.500,- DEM. U propisanom roku zaprimljena je ponuda Dragana Marića za kupnju 28 765 dionica nominalne vrijednosti 8.629.500,00 kn. Prema ugovoru o prodaji zaključenom 26. kolovoza 1997., ugovorena cijena iznosila je 2.876.500,- DEM.

Plaćanje je ugovoreno na način da Dragan Marić plati 20,00% ugovorene cijene odnosno protuvrijednost od 575.300,- DEM u roku 25 dana nakon potpisa ugovora. Plaćanje ostatka duga u iznosu 2.301.200,- DEM ugovoreno je u 59 jednakih mjesečnih obroka svaki u iznosu 39.003,90 DEM preračunano u kune prema srednjem tečaju Narodne banke Hrvatske na dan uplate i kamate prema odluci upravnog odbora fondova mirovinskog i invalidskog osiguranja. Prvi obrok dospijevao je 12. listopada 1997., a posljednji 12. kolovoza 2002. Za svaki dan kašnjenja uplate bilo kojeg obroka ugovoreno je plaćanje zakonske zatezne kamate, a u slučaju kašnjenja s uplatom više od 15 dana, prodavatelj je imao pravo raskinuti ugovor. U korist fondova mirovinskog i invalidskog osiguranja ugovoreno je založno pravo na dionice u visini 20,00% ugovorene cijene koje se briše uplatom posljednjeg obroka. Ugovorom je određeno da upravljačka prava kupac stječe uplatom 20,00% iznosa ugovorene cijene, te da, do otplate posljednjeg obroka, kupac ne može bez pristanka prodavatelja otuđiti ili opteretiti kupljene dionice. Ugovoreni iznos Dragan Marić je, umjesto 20. rujna 1997., platio 6. studenoga 1997., odnosno 46 dana poslije zaključenja ugovora. Sredstva u iznosu 2.034.260,80 kn ili 577.521,24 DEM uplaćena su putem društva Hrvatska poštanska banka.

Dragan Marić je 7. studenoga 1997., odnosno nakon uplate 20,00% ugovorene cijene, uputio zahtjev Društvu za upis u knjigu dionica te je u skladu s ugovorom stekao upravljačka prava u Društvu. S obzirom da je Dragan Marić u kolovozu 1997. stekao 28 765 dionica ili 14,19% trebao je o stjecanju dionica obavijestiti Komisiju za vrijednosne papire, što nije učinjeno. Navedeno nije u skladu s odredbama članka 74. Zakona o izdavanju i prometu vrijednosnim papirima, prema kojima je fizička ili pravna osoba obvezna u roku sedam dana obavijestiti Komisiju za vrijednosne papire o pribavljanju ili otpuštanju vrijednosnih papira na temelju kojih su pribavljena ili izgubljena glasačka prava na sjednici skupštine društva i čime je razmjerni broj glasova kojima raspolaže nadmašio, odnosno pao ispod jednog od sljedećih pragova 10,00%, 20,00%, 1/3, 50,00%, 2/3, ili 75,00%.

Nakon uplate 20,00% ugovorene cijene Dragan Marić nije podmirivao obveze prema društvu Hrvatsko mirovinsko osiguranje, te je upravnom odboru društva Hrvatsko mirovinsko osiguranje uputio zamolbu (bez oznake nadnevka) da se uplaćenih 20,00% ugovorene cijene smatra konačnim iznosom njegove obveze, odnosno da ga se oslobodi uplate ugovorenih 59 obroka. Kao razlog za smanjenje ugovorene cijene naveo je da je došlo do smanjenja temeljnog kapitala Društva (radi usklađenja sa Zakonom o trgovačkim društvima) sa 75.225.400,00 kn na 60.829.200,00 kn, da su u vrijeme kupnje dionica obveze Društva prema vjerovnicima iznosile 28.000.000,00 kn, da su pogoni Društva potpuno devastirani ratnim djelovanjem i da bez velikih ulaganja Društvo neće opstati. Iako je do zaključenja ugovora došlo poslije smanjenja temeljnog kapitala Društva i poslije ratnih razaranja, nadzorni odbor društva Hrvatsko mirovinsko osiguranje, raspravljajući o spomenutoj zamolbi na sjednici održanoj 18. rujna 1998. prihvatio je zahtjev Dragana Marića. Nakon toga su 16. studenoga 1998. društvo Hrvatsko mirovinsko osiguranje i Dragan Marić zaključili dodatak ugovoru u kojem je navedeno da se 28 765 dionica Društva ukupne nominalne vrijednosti 2.876.500,- DEM prodaje uz odobreni popust Draganu Mariću za 2.034.260,80 kn.

S obzirom da je nominalna vrijednost 28 765 dionica Društva iznosila 8.629.500,00 kn, proizlazi da je uplatom 2.034.260,80 kn spomenute dionice Dragan Marić kupio za 23,75% nominalne vrijednosti. Odobravanjem navedenog popusta Dragan Marić je stavljen u povoljniji položaj od drugih kupaca. Društvo Hrvatsko mirovinsko osiguranje je 26. studenoga 1998. izdalo potvrdu da je Dragan Marić u potpunosti ispunio sve ugovorne obveze koje proizlaze iz ugovora o kupoprodaji dionica i dodatka ugovora. Istog dana društvo Hrvatsko mirovinsko osiguranje izdalo je Draganu Mariću i dozvolu za upis u knjigu dionica Društva za 28 765 prodanih dionica. Zakonski predstavnik društva Hrvatsko mirovinsko osiguranje bio je Mirko Mihalj.

Fondovi mirovinskog i invalidskog osiguranja stekli su od Fonda 44 435 dionica Društva na temelju ugovora o zamjeni dionica zaključenog 20. listopada 1997., te 7 693 dionica na temelju ugovora o zamjeni zaključenog 30. ožujka 1998. nakon čega su imali 52 128 dionica Društva nominalne vrijednosti 15.638.400,00 kn.

Osim toga, spomenuti fondovi stekli su od Agencije za sanaciju banaka 22 663 dionice Društva na temelju ugovora o zamjeni dionica zaključenog 8. listopada 1998. U zamjenu su dali dionice društva Slobodna Dalmacija d.d. Split, a zamjena je obavljena u visini nominalne vrijednosti 100,- DEM za dionicu. Nakon toga Agencija za sanaciju banaka nema dionice Društva.

Na temelju javnog poziva od 3. i 5. listopada 1998., društvo Hrvatsko mirovinsko osiguranje zaključilo je 17. studenoga 1998. s Draganom Marićem, kao jedinim ponuditeljem, ugovor o prodaji 52 125 dionica. Cijena je ugovorena u visini 20,00% prvobitne nominalne vrijednosti dionica, odnosno u iznosu 1.042.500,- DEM, što je prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan zaključivanja ugovora iznosilo 3.893.737,50 kn. Ugovorenu cijenu kupac je trebao platiti u roku 25 dana nakon potpisa ugovora, a u slučaju kašnjenja s uplatom prodavatelj je mogao raskinuti ugovor. Drugi instrumenti osiguranja plaćanja nisu ugovoreni.

S obzirom da u ugovorenom roku Dragan Marić nije izvršio obvezu za kupljene dionice, društvo Staklo Zagreb i Dragan Marić su 30. prosinca 1998., nastupajući zajedno, s društvom Hrvatsko mirovinsko osiguranje zaključili dodatak osnovnom ugovoru. U dodatku ugovora navedeno je da je Dragan Marić kao kupac dionica iz osnovnog ugovora zbog nemogućnosti ispunjenja obveze suglasan da umjesto njega društvo Staklo Zagreb kao novi kupac preuzme obvezu otplate za 52 125 dionica prema društvu Hrvatsko mirovinsko osiguranje. Ugovorenu cijenu u iznosu 1.042.500,- DEM društvo Staklo Zagreb obvezalo se podmiriti u dionicama društva Elka d.d. (MBS 080050298) Zagreb, Žitnjak bb (dalje u tekstu: Elka). U dodatku ugovora navedeno je da je društvo Staklo Zagreb u portfelj fondova mirovinskog i zdravstvenog osiguranja prenijelo 22 220 dionica društva Elka nominalne vrijednosti 2.222.000,- DEM.

S obzirom da je društvo Staklo Zagreb prenijelo više dionica, ugovoreno je da fondovi mirovinskog i invalidskog osiguranja prenesu društvu Staklo Zagreb 4 065 dionica nominalne vrijednosti 406.500,- DEM društva Metal elektro d.d. (MBS 080170048) Donjozelinska ulica 36, Donja Zelina i 7 000 dionica nominalne vrijednosti 700.000,- DEM društva Brodvin d.d. (MBS 050001196) Slavonski Brod, Trg Pobjede 29/I. S obzirom da je ugovorilo plaćanje dionica u dionicama drugog društva, društvo Hrvatsko mirovinsko osiguranje nije postupilo u skladu s odredbama Pravilnika o prodaji i zamjeni dionica, udjela, obveznica i prava kojeg je donijelo u lipnju 1997., a kojima su kao sredstvo plaćanja propisane kune i obveznice te devize za inozemne kupce. Dodatak ugovoru u ime društva Hrvatsko mirovinsko osiguranje potpisao je član uprave Mladen Markek.

Društvo Staklo Zagreb nije obavijestilo Komisiju za vrijednosne papire o pribavljanju 52 125 dionica, što nije u skladu s odredbama članka 74. Zakona o izdavanju i prometu vrijednosnim papirima, kojima je određeno da je fizička ili pravna osoba obvezna u roku sedam dana obavijestiti Komisiju za vrijednosne papire o pribavljanju ili otpuštanju vrijednosnih papira na temelju kojih su pribavljena ili izgubljena glasačka prava na sjednici skupštine društva i čime je razmjerni broj glasova kojima raspolaže nadmašio, odnosno pao ispod jednog od sljedećih pragova 10,00%, 20,00%, 1/3, 50,00%, 2/3, ili 75,00%.

Nakon navedenih zamjena i prodaje dionica fondovi mirovinskog i invalidskog osiguranja imali su 22 666 dionica ili 11,18% ukupnog broja, što su zadržali do otvaranja stečaja nad Društvom.

4.3. Dionice iz portfelja društva Privredna banka

U postupku pretvorbe društvo Privredna banka pretvorilo je potraživanja od Poduzeća u iznosu 3.486.800,- DEM u dionice Društva te je steklo 33 484 dionice ili 16,51% ukupnog broja dionica.

U ugovoru o prodaji dionica i pretvaranju potraživanja u ulog (što je zaključen u studenom 1993.) navedeno je da se, u slučaju prodaje dionica, društvo Privredna banka kao vjerovnik obvezuje prioriteto ponuditi dionice Poduzeću, zaposlenicima i upravi Društva prema tržišnim uvjetima, a sredstva dobivena prodajom dionica uložiti će u Poduzeće na kreditnoj osnovi ili kroz otkup nove emisije dionica. Prema dodatku ugovora zaključenim 1. travnja 1998. Društvo i društvo Privredna banka sporazumjeli su se da se spomenute odredbe stave izvan snage, bez obrazloženja.

Društvo Privredna banka prodalo je 33 484 dionice nominalne vrijednosti 10.045.200,00 kn kupcu Draganu Mariću na temelju ugovora zaključenog 29. travnja 1998. Nominalna vrijednost jedne dionice iznosila je 300,00 kn, dok je prodajna cijena ugovorena u iznosu 26,- DEM za dionicu, odnosno 870.584,- DEM plativo u kunama prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan plaćanja u roku dva dana nakon potpisa ugovora.

Dragan Marić je 23. srpnja 1998. na račun društva Privredna banka doznao 3.163.615,00 kn. Nakon kupnje dionica Dragan Marić je imao 96 924 dionice ili 47,80% ukupnog broja dionica, a društvo Privredna banka nije više imalo dionice Društva. Dragan Marić ni društvo Privredna banka nisu obavijestili Komisiju za vrijednosne papire o kupnji odnosno o prodaji 33 484 dionica što nije u skladu s odredbama članka 74. Zakona o izdavanju i prometu vrijednosnih papira. Navedenim odredbama propisano je da je fizička ili pravna osoba obvezna u roku sedam dana obavijestiti Komisiju za vrijednosne papire o pribavljanju ili otpuštanju vrijednosnih papira na temelju kojih su pribavljena ili izgubljena glasačka prava na sjednici skupštine društva i čime je razmjerni broj glasova kojima raspolaže nadmašio, odnosno pao ispod pragova 10,00%, 20,00%, 1/3, 50,00%, 2/3, ili 75,00%. Odgovorna osoba društva Privredna banka u vrijeme zaključivanja ugovora bio je predsjednik uprave Božo Prka.

Osim toga, Dragan Marić nije objavio preuzimanje Društva što nije u skladu s odredbama članka 3. Zakona o postupku preuzimanja dioničkih društava prema kojima pravna ili fizička osoba koja po bilo kojoj osnovi osim nasljeđivanjem stekne dionice jednog izdavatelja, a tim stjecanjem broj glasova u glavnoj skupštini izdavatelja kojoj pripada prijeđe 25,00% od ukupnog broja glasova, obvezna je o stjecanju odmah obavijestiti Komisiju za vrijednosne papire, te u roku sedam dana od dana stjecanja objaviti ponudu za preuzimanje.

4.4. Sanacija

Nakon rata Poduzeće je počelo obnavljati proizvodnju. Obveze Poduzeća prema društvu Privredna banka kao i drugim dobavljačima od kojih su se vrijednosno najznačajnije obveze odnosile na društvo INA Industrija nafte d.d. Zagreb, Avenija Većeslava Holjevcica 10 (dalje u tekstu: INA Industrija nafte) i društvo Hrvatska elektroprivreda d.d. Zagreb (dalje u tekstu: Hrvatska elektroprivreda).

Tijekom 1994. Poduzeće je dobilo kredit od Republičkog fonda za zapošljavanje u iznosu 400.000,00 kn za poticanje zapošljavanja. Nema podataka jesu li sredstva namjenski utrošena ni podataka o mjerama poduzetim u svrhu poticanja zapošljavanja.

Početkom studenoga 1996. Ured za ekonomiku i restrukturiranje javnih poduzeća dao je prolazno mišljenje o sanacijskom programu. Sanacijskog programa nema u dokumentaciji Društva, a u mišljenju što ga je dao Ured za ekonomiku i restrukturiranje javnih poduzeća navedeno je da je uprava Društva zatražila hitnu sanaciju Društva zbog prezaduženosti i platežne nesposobnosti.

U mišljenju je nadalje navedeno da je uprava predložila da se obveze Društva prema društvu Privredna banka podmire prijenosom dionica Društva iz portfelja Fonda, te da se obveze prema društvu INA Industrija nafte i Hrvatskoj elektroprivredi pretvore u dugoročnu pozajmicu s odgodom plaćanja.

Također je predloženo uzimanje kredita u iznosu od 20.712.000,00 kn u cilju otklanjanja ratnih šteta na građevinskim objektima i infrastrukturi, remont peći L2 za proizvodnju lijevanog stakla i za trajna obrtna sredstva.

Polazeći od rješenja Ministarstva financija da se na dugovanja Društva primjenjuju odredbe uredbe Vlade Republike Hrvatske o potraživanjima prema poduzećima i drugim pravnim osobama s područja oslobođenih akcijama Bljesak i Oluja, Vlada Republike Hrvatske je na sjednici održanoj 16. prosinca 1996. donijela odluku:

- da se utvrde točne dospjele obveze Društva prema društvu Privredna banka, te da se radi namirenja tako utvrđenih obveza utvrdi mogućnost prijenosa dionica Društva iz portfelja Fonda,
- da se prolongiraju obveze Društva u iznosu 400.000,00 kn prema Hrvatskom zavodu za zapošljavanje na rok od pet godina uz kamatu u visini eskontne stope Narodne banke Hrvatske i poček dvije godine,
- da društvo INA Industrija nafte otpiše potraživanja koja ima prema Društvu,
- te da nadzorni odbor Hrvatske banke za obnovu i razvitak pusti u tečaj odobreni kredit Društvu u iznosu 8 milijuna kuna po programu modernizacije peći L1 uz jamstvo društva Požeška banka d.d.

U skladu s odlukom Vlade Republike Hrvatske, obveze Društva prema društvu Privredna banka utvrđene su u iznosu 8.073.004,00 kn. S obzirom da su i nad društvom Privredna banka provođene mjere sanacije i restrukturiranja, potraživanja od Društva prenesena su na Agenciju za sanaciju banaka, kojoj je Fond na temelju ugovora zaključenog 6. ožujka 1997. bez naknade prenio 22 663 dionice Društva nominalne vrijednosti 2.266.300,- DEM.

Ministarstvo financija donijelo je 30. prosinca 1996. odluku o reprogramiranju dospjelih obveza Društva prema kreditu za poticanje zapošljavanja, na način i uz uvjete određene odlukom Vlade Republike Hrvatske. Istekom roka počeka od dvije godine Društvo nije počelo vraćati kredit Ministarstvu financija te su koncem 2000. obveze za kredit zajedno s obračunanim kamatama iznosile 497.367,91 kn.

Prema podacima Društva, vidljivo je da do kolovoza 1997. nije realiziran kredit od Hrvatske banke za obnovu i razvitak, a druge dokumentacije o realizaciji kredita nema.

U skladu s odlukom Vlade Republike Hrvatske od 30. prosinca 1996. društvo INA Industrija nafte otpisalo je potraživanja od Društva u iznosu 9.752.660,77 kn.

Osim toga, na temelju odluke Vlade Republike Hrvatske od 29. prosinca 1998., Fond je 31. prosinca 1998. s društvom INA Industrija nafte zaključio ugovor o zamjeni dionica prema kojem je Fond podmirio obveze Društva prema društvu INA Industrija nafte u iznosu 5.414.545,00 kn prijenosom dionica društva Jadranski naftovod d.d. (MBS 080118427) Zagreb, Grada Vukovara 14. Nakon toga je Fond 18. siječnja 1999. obavijestio Društvo da su obveze Društva prema društvu INA Industrija nafte podmirene.

Sanacija Društva nije uspjela unatoč činjenici da su koncem 1996. podmirene i otpisane obveze Društva ukupno u iznosu 17.825.664,77 kn, a obveze u iznosu 400.000,00 kn prolongirane na rok od pet godina i dvije godine počeka, te da je koncem 1998. Vlada Republike Hrvatske podmirila obveze Društva u iznosu 5.414.545,00 kn. U siječnju 2001. nad Društvom je otvoren stečajni postupak.

4.5. Stečaj

Rješenjem Trgovačkog suda, St-26/2000-14 od 22. siječnja 2001. otvoren je stečajni postupak nad Društvom. Prijedlog za otvaranje stečaja podnijelo je društvo INA Industrija nafte kao vjerovnik.

Stečajno vijeće je utvrdilo da je dužnikov račun neprekidno blokiran 1 269 dana, a nepodmirene obveze iznosile su 60.893.887,00 kn, te da su ispunjeni uvjeti za otvaranje stečajnog postupka.

Prema izvještaju stečajne upraviteljice od 5. ožujka 2001. ukupno prijavljena potraživanja iznose 486.693.672,89 kn od čega je priznato 80.180.749,88 kn, a najveći dio odnosi se na potraživanja razlučnih vjerovnika. Nisu priznana potraživanja u iznosu 406.512.923,01 kn od čega se 360.000.000,00 kn odnosi na potraživanja društva La Distributrice iz Italije po osnovi robnog kredita.

Na temelju rješenja Trgovačkog suda broj St - 26/2000-58 od 25. srpnja 2001. najveći dio imovine prodan je društvu Isoclima Spa iz Padove, Italija kojeg je zastupao Augusto Gasparetto i INGRA d.d., Zagreb Aleksandera von Humboldta 4b. Ugovor o prodaji imovine zaključen je 10. rujna 2001., a cijena je ugovorena u iznosu 5.555.000,- DEM, odnosno 20.859.842,26 kn, s rokom plaćanja 30 dana od dana potvrđivanja ugovora od strane Trgovačkog suda. Ugovor o prodaji imovine obuhvaća imovinu na lokacijama Lipik, Jagma i Vrtlinska (zemljište, građevinske objekte i postojeću opremu). Prema ugovoru o prodaji imovine kupac je bio obvezan preuzeti 200 zaposlenika uz uvjet da navedeni broj zaposlenika ne može smanjiti prije isteka pet godina od dana potpisivanja ugovora. Prema izvješću stečajne upraviteljice od 5. prosinca 2001. kupac je ugovorenu cijenu podmirio u cijelosti. Iz dobivenih sredstava podmirene su obveze u iznosu 18.412.946,00 kn, od čega se najveći dio u iznosu 13.303.853,00 kn odnosi na otpremnine, plaće i druge obveze prema odredbama članka 86. Stečajnog zakona i odredbama članka 86. Zakona o radu. Spomenutim rješenjem Trgovačkog suda, prodane su i nekretnine u ulici Petra Krešimira u Slavonskom Brodu (zk. ul. 4005 k.o. Brod k.č. br. 3518 1/2 dijela), koje je kupila Vesna Marić.

Na dan otvaranja stečaja Društvo je imalo 495 zaposlenika, a 38 u studenom 2002.

5. VLASNIČKA STRUKTURA NA DAN OTVARANJA STEČAJA I POSLOVANJE DRUŠTVA

5.1. Vlasnička struktura dionica Društva na dan otvaranja stečaja

U tablici broj 2 dan je pregled vlasničke strukture dionica Društva na dan otvaranja stečaja 22. siječnja 2001.

Tablica broj 2

Vlasnička struktura dionica Društva na dan otvaranja stečaja

Redni broj	Dioničari	Broj dionica	Udjel u %
1.	Dragan Marić	62 249	30,70
2.	Staklo Zagreb d.d.	52 125	25,71
3.	Fond	28 351	13,98
4.	Gt Glastex Handelsges.m.b.H. Klagenfurt	28 349	13,98
5.	mirovinski fondovi	22 666	11,18
6.	mali dioničari	8 587	4,23
7.	Tehnovod Zagreb d.d.	437	0,22
Ukupno:		202 764	100,00

Navedena vlasnička struktura nije evidentirana u knjizi dionica. U knjizi dionica Društvo nije evidentiralo da je društvo Staklo Split prodalo 28 349 dionica društvu Gt Glastex Handelsges m.b.H. iz Klagenfurta, te je umjesto dioničara Gt Glastex Handelsges m.b.H. iz Klagenfurta s 28 349 dionica evidentirano društvo Staklo Split. Osim toga, evidentirano je da Fond ima 178 dionica manje, a malim dioničarima 178 dionica više. Neažurno vođenje knjige dionica nije u skladu s odredbama članka 227. Zakona o trgovačkim društvima kojima je, između ostaloga, propisano da ako se dionice koje glase na ime prenose na drugu osobu, prijenos dionica treba prijaviti društvu, a prijenos se upisuje u knjigu dionica.

5.2. Podaci o poslovanju prema temeljnim financijskim izvještajima

U tablici broj 3 daje se pregled osnovnih podataka prema temeljnim financijskim izvještajima Društva za razdoblje od 1996. do 2000.

Tablica broj 3

Podaci o poslovanju Društva za razdoblje od 1996. do 2000.
u kn

Redni broj	Opis	1996.	1997.	1998.	1999.	2000.
1.	Prihodi	45.398.096,24	35.757.096,87	43.107.262,55	47.958.300,00	48.482.790,18
2.	Rashodi	45.254.052,95	49.784.081,58	43.026.549,27	61.679.743,00	81.069.595,66
3.	Dobit	144.043,29	-	80.713,28	-	-
4.	Gubitak	-	14.026.984,71	-	13.721.443,00	32.586.805,48
5.	Ukupna aktiva	122.852.275,44	115.430.799,68	129.290.318,00	150.931.234,00	144.694.138,04
	- dugotrajna materijalna imovina	104.684.668,08	96.551.875,82	96.618.890,36	105.684.585,00	103.141.748,76
	- potraživanja	7.500.584,30	8.199.281,52	18.587.264,00	22.967.914,00	23.343.283,04
	- zalihe	9.222.357,66	9.256.210,85	12.461.397,62	16.727.522,00	11.912.513,88
	- drugo	1.444.665,40	1.423.431,49	1.622.766,02	5.551.213,00	6.296.592,36
6.	Ukupna pasiva	122.852.275,44	115.430.799,68	129.290.318,00	150.931.234,00	144.694.138,04
	- upisani kapital	75.225.400,00	60.829.200,00	60.829.200,00	60.829.200,00	60.829.200,00
	- pričuve	30.581.325,87	48.530.900,37	34.647.958,95	34.647.958,95	34.647.958,95
	- ukupna dobit	144.043,29	144.043,00	80.713,28	80.713,28	-
	- ukupni gubitak	-	14.026.984,71	-	13.721.443,00	37.285.641,52
	- ukupne obveze	16.799.604,02	19.795.519,94	33.559.608,63	68.825.079,00	86.190.982,32
	- drugo	101.902,26	158.120,89	172.837,14	269.725,77	311.638,29
	- izvanbilančni zapisi	227.353.173,98	227.353.173,98	227.353.173,98	227.353.173,98	227.353.173,98
8.	Broj zaposlenika koncem godine	339	339	346	485	521

Iz podataka iskazanih u tablici broj 3, vidljivo je da je Društvo ostvarilo dobit za 1996. i 1998., dok je za druge godine iskazalo gubitak.

Za 2000. prihodi su iskazani u iznosu 48.482.790,18 kn, rashodi u iznosu 81.069.595,66 kn, a gubitak u iznosu 32.586.805,48 kn, dok preneseni gubitak iz ranijih godina iznosi 4.698.836,04 kn. U 2000. rashodi su veći od prihoda za 67,21%, odnosno za iskazani gubitak.

Do osjetnog porasta rashoda došlo je tijekom 1999. i 2000. kada je Društvo preuzelo oko 200 zaposlenika društva Staklo Zagreb, Staklo Split, Staklo Brod d.o.o. (MBS 050026897) Eugena Kumičića bb, Slavonski Brod, te Dijamant d.d. Osijek (MBS 030016577) Ulica jablanova 15, Osijek.

Uprava Društva donijela 20. prosinca 1999. odluku o pripajanju Društvu četiri druga društva. Pripajanje je planirano s društvima Staklo Zagreb, Staklo Split, Staklo Brod, te Dijamant Osijek. Iz prijedloga ugovora o pripajanju vidljivo je da je pripajanje planirano na način da se cjelokupna imovina spomenutih društava pripoji Društvu, zajedno s pokretnom i nepokretnom imovinom, pravima i obvezama te zaposlenicima. U razdoblju od kolovoza do studenoga 2000. uprava Društva je tri puta objavljivala poziv za održavanje glavne skupštine, a jedna od točaka dnevnog reda odnosila se na potvrđivanje odluke pripajanju. Međutim, već tijekom ožujka 1999., odnosno godinu i pol prije sazivanja glavne skupštine dioničara na kojoj bi se odlučivalo o pripajanju, Društvo je preuzelo zaposlenike društva Staklo Zagreb i s njima zaključilo ugovore o radu, a do konca 2000. preuzelo je i zaposlenike drugih spomenutih društava. Iz temeljnih financijskih izvještaja vidljivo je da je tijekom 1999. i 2000. broj zaposlenika Društva povećan za 175, ali nema dokumentacije iz koje bi bio vidljiv točan broj preuzetih zaposlenika društva Staklo Zagreb i drugih društava te datumi preuzimanja. Od imovine preuzeta je sva imovina društva Staklo Slavonski Brod, a od društva Staklo Zagreb preuzeta je jedna prodavaonica u Zagrebu. Od travnja 1999. Društvo je uzimalo u zakup pojedine objekte i opremu drugih spomenutih društava i osnovalo pet poslovnih jedinica (dvije u Zagrebu te po jedna u Slavonskom Brodu, Splitu i Osijeku).

Društvo je u srpnju 2000. Trgovačkom sudu dostavilo ugovore o pripajanju, ali do konca 2000. prijave pripajanja nisu podnesene, te stoga pripajanje spomenutih društava nije provedeno u sudskom registru. U Društvu nema dokumentacije je li do konca 2000. održana glavna skupština dioničara. Prema podacima iz sudskog registra nad svim spomenutim društvima su u razdoblju od 13. prosinca 2000. do 19. studenoga 2001. pokrenuti stečajni postupci. Na dan otvaranja stečaja nad Društvom, Društvo je imalo 495 zaposlenika od čega 323 u Lipiku, 21 u Osijeku, 24 u Slavonskom Brodu, 106 u Sesvetama, 10 u Zagrebu, te 11 u Splitu.

Koncem 2000. aktiva odnosno pasiva Društva iskazana je u iznosu 144.694.138,04 kn. Najznačajniji dio aktive čini dugotrajna materijalna imovina u iznosu 103.141.748,76 kn (građevinski objekti u iznosu 53.464.939,92 kn, postrojenja i oprema u iznosu 39.184.218,31 kn, zemljište i šume u iznosu 10.109.205,70 kn, te druga materijalna imovinu u iznosu 383.384,83 kn).

Potraživanja su iznosila 23.343.283,04 kn (potraživanja od kupaca u iznosu 18.721.826,15 kn, potraživanja od države i drugih institucija u iznosu 2.358.092,35 kn i druga potraživanja u iznosu 2.263.364,54 kn), zalihe 11.912.513,88 kn, dok je druga imovina iznosila 6.296.592,36 kn.

Pasiva se sastoji od upisanog kapitala u iznosu 60.829.200,00 kn, pričuve u iznosu 34.647.958,95 kn, gubitka u iznosu 37.285.641,52 kn, obveza u iznosu 86.190.982,32 kn, te drugih obveza u iznosu 311.638,29 kn. Najznačajnije obveze odnose se na obveze prema dobavljačima u iznosu 47.021.101,82 kn, obveze za poreze, doprinose i druge pristojbe u iznosu 16.842.877,77 kn, obveze prema zaposlenima u iznosu 8.921.949,29 kn, obveze prema kreditnim institucijama u iznosu 8.411.911,22 kn, te obveze za kredite u iznosu 3.727.801,11 kn.

Tijekom obavljanja revizije pretvorbe i privatizacije temeljni financijski izvještaji pribavljeni su putem Financijske agencije, jer dokumentacija u Društvu nije cjelovita. Nema dokumentacije odnosno podataka o proizvodnji i realizaciji u razdoblju od 1996. do 2000., te nije vidljivo ostvarenje proizvodnje u odnosu na planiranu proizvodnju prema programu sanacije.

Fond je 22. svibnja 2000. podnio kaznenu prijavu protiv Dragana Marića. U prijavi je navedeno da se osnovano sumnja kako Dragan Marić u svojstvu predsjednika uprave Društva nije postupio prema odredbama članka 251. stavak 2. Zakona o trgovačkim društvima, odnosno da unatoč saznanju o prezaduženosti i nesposobnosti Društva za plaćanje nije zatražio otvaranje stečajnog postupka u trenutku kada je nastupio gubitak u visini polovine temeljnog kapitala Društva, nije sazvaio skupštinu Društva i o tome izvijestio dioničare. Općinsko državno odvjetništvo u Pakracu rješenjem od 27. rujna 2001. odbacilo je spomenutu prijavu uz obrazloženje da se Društvo u neprekidnoj blokadi nalazi od 17. srpnja 1997., a da je Dragan Marić 8. srpnja 1998. zaključio ugovor o radu s Društvom na temelju kojeg je preuzeo poslove uprave, odnosno godinu dana nakon kaznenog djela koje mu je stavljeno na teret.

6. OCJENA PROVEDBE POSTUPAKA PRETVORBE I PRIVATIZACIJE

Obavljena je revizija pretvorbe i privatizacije društvenog poduzeća Industrija stakla Lipik, Lipik.

Revizijom su obuhvaćeni dokumenti, odluke, poslovne knjige, ugovori i drugi akti na temelju kojih je obavljena pretvorba i privatizacija radi provjere je li pretvorba i privatizacija provedena u skladu s odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, Zakona o privatizaciji i drugih propisa.

Postupci revizije pretvorbe i privatizacije provedeni su u skladu s revizijskim standardima Međunarodne organizacije vrhovnih revizijskih institucija - INTOSAI.

6.1. Ocjena postupka pretvorbe

Postupak pretvorbe društvenog poduzeća Industrija stakla Lipik, Lipik, nije obavljen u potpunosti u skladu s odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća. Revizijom je utvrđeno:

- Temeljni kapital Društva iznosio je 20.276.400,- DEM, a sastojao se od procijenjene

vrijednosti Poduzeća u iznosu 16.928.000,- DEM i pretvaranja potraživanja društva Privredna banka u ulog u iznosu 3.348.400,- DEM. Prije pretvorbe, Poduzeće i društvo Privredna banka zaključili su 23. studenoga 1993., ugovor prema kojem se potraživanje banke u iznosu 3.348.400,- DEM pretvara u ulog. Spomenuto potraživanje predstavlja revaloriziranu vrijednost kredita odobrenih Poduzeću na temelju ugovora i dodataka ugovoru u razdoblju od 1966. do 1973. U dokumentaciji Društva nema ugovora niti dodataka ugovorima o kreditima za koje je izračunana revalorizacija. Društvo Inženjerski biro-revizija je pri provjeri realnosti potraživanja banke, utvrdilo da su krediti u cijelosti otplaćeni prema tada ugovorenim uvjetima, da spomenuta potraživanja nisu bila evidentirana u poslovnim knjigama Poduzeća na dan procjene, odnosno na dan 31. prosinca 1994. Revizorska tvrtka nije dala mišljenje o pravno-formalnoj osnovi potraživanja spomenute banke. Odluku o pretvaranju potraživanja banke u ulog donio je upravni odbor Poduzeća, a zakonski predstavnik Poduzeća bio je Predrag Perkov. Prihvaćanjem obveza prema banci za revalorizirane kredite, koji su bili otplaćeni u skladu s odredbama zaključenih ugovora, smanjena je procijenjena vrijednost Poduzeća. Navedeno nije u skladu s odredbom članka 2. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, prema kojoj je temeljni kapital poduzeća razlika između vrijednosti sredstava (ukupne aktive) i vrijednosti obveza, uključujući obveze prema pravnim i fizičkim osobama na temelju njihovih trajnih uloga u poduzeću.

6.2. Ocjena postupaka privatizacije

Postupci privatizacije nisu obavljani u potpunosti u skladu sa zakonskim propisima. Revizijom je utvrđeno:

- U postupku pretvorbe, mali dioničari su kupili 79 721 dionicu ili 39,32% ukupnog broja dionica Društva. Prema podacima Društva iskazanim u knjizi dionica, mali dioničari su tijekom studenoga i prosinca 1997. društvu Staklo Zagreb prodali i prenijeli 49 041 dionicu.

Ugovori o prijenosu dionica zaključeni su u obliku javno ovjerene isprave i jedan primjerak ugovora dostavljen je Fondu. Društvo Staklo Zagreb, kao stjecatelj, obvezalo se preuzeti obveze malih dioničara prema Fondu, te pravodobno otplaćivati obroke za dionice u skladu s odredbama ugovora o prodaji dionica zaključenih u veljači 1996. između Fonda i malih dioničara. U ugovorima o prijenosu dionica nije naveden broj otplaćenih i neotplaćenih dionica, što nije u skladu s odredbama članka 21.d Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, kojima je određeno da se neotplaćene dionice prenose ugovorom u kojem se, pored ostaloga, moraju navesti nominalna vrijednost neotplaćenih dionica i ukupan broj neotplaćenih dionica koje se prenose s naznakom ukupne nominalne vrijednosti. Društvo Staklo Zagreb nije podmirilo obveze prema Fondu za neotplaćene dionice u roku šest mjeseci od dana zaključenja ugovora o kupnji i prijenosu neotplaćenih dionica što nije u skladu s odredbama članka 36. Zakona o privatizaciji, kojima je određeno da je stjecatelj neotplaćenih dionica dužan u roku šest mjeseci od dana zaključivanja ugovora s malim dioničarima jednokratno podmiriti dug prema Fondu za neotplaćene dionice. Odgovorna osoba društva Staklo Zagreb u vrijeme zaključivanja ugovora bio je Dragan Marić.

Društvo Staklo Zagreb je 20. prosinca 1997. prodalo Draganu Mariću 34 675 dionica

nominalne vrijednosti 3.467.500,- DEM ili 17,10% temeljnog kapitala. Ugovorena je prodaja za 13.870.000,00 kn, a plaćanje u 12 jednakih polugodišnjih obroka uz dvije godine počeka. U ugovoru o prodaji dionica nije navedeno koliko je dionica bilo neotplaćenih, a koliko otplaćenih. Dragan Marić, kao drugi stjecatelj nije jedan primjerak ugovora o prodaji dionica dostavio Fondu, što nije u skladu s odredbama članka 21.d Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća. Dragan Marić nije u roku šest mjeseci od dana stjecanja dionica podmirio obveze prema Fondu za neotplaćene dionice što nije u skladu s odredbama članka 36. Zakona o privatizaciji.

Prema dodatku ugovoru zaključenom 29. siječnja 1999., Društvo Staklo Zagreb prodaje Draganu Mariću 48 663 dionice Društva umjesto 34 675 dionica koliko je bilo ugovoreno prema osnovnom ugovoru, odnosno još 13 988 dionica. Cijena dionica je smanjena te iznosi 112,00 kn za dionicu ili ukupno 5.450.256,00 kn. Plaćanje je ugovoreno u 12 jednakih polugodišnjih obroka uz daljnje dvije godine počeka. Ugovor je u ime kupca potpisao Dragan Marić, a iz ugovora nije vidljivo tko je potpisao ugovor u ime prodavatelja (društvo Staklo Zagreb). Zakonski predstavnik prodavatelja u vrijeme potpisivanja ugovora bio je Vjekoslav Palac.

- Društvo Staklo Zagreb je na temelju ugovora zaključenog 10. srpnja 1998. prodalo društvu Staklo Split 49 041 dionicu Društva. Društvo Staklo Split osnovano je u siječnju 1998. od strane društva Staklo Zagreb. Nakon prodaje 34 675 dionica Draganu Mariću, društvo Staklo Zagreb imalo je 14 366 dionica Društva ili 7,09% ukupnog broja te nije moglo prodati 49 041 dionicu. U ugovoru je navedeno da je društvo Staklo Zagreb vlasnik 49 041 dionice, da su dionice upisane u dioničku knjigu Društva i da nisu opterećene teretima.

Prema ugovoru nominalna vrijednost prodanih dionica iznosila je 4.904.100,- DEM, odnosno 100,- DEM za jednu dionicu. Prodaja je ugovorena za 9.268.749,00 kn, a plaćanje u deset jednakih obroka na rok pet godina, uz dvije godine počeka.

Društvo Staklo Split kao stjecatelj dionica nije u roku šest mjeseci od dana zaključenja ugovora Fondu jednokratno podmirilo dug za neotplaćene dionice, što nije u skladu s odredbama članka 36. Zakona o privatizaciji. Prije prodaje navedenih dionica, društvo Staklo Zagreb steklo je otplaćene i neotplaćene dionice od malih dioničara, a nakon stjecanja, neotplaćene dionice nije nastavilo otplaćivati. U ugovoru o prodaji dionica društvu Staklo Split trebao je navesti broj neotplaćenih dionica. Jedan primjerak ugovora o prodaji dionica, društvo Staklo Split kao novi stjecatelj, trebalo je dostaviti Fondu, što nije učinjeno. Navedeno nije u skladu s odredbama članka 21.d Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća kojima je propisano da je jedan primjerak ugovora o prijenosu neotplaćenih dionica stjecatelj dužan dostaviti Fondu, a u ugovoru se moraju navesti, između ostaloga, nominalna vrijednost neotplaćenih dionica, ukupan broj neotplaćenih dionica koje se prenose s naznakom ukupne nominalne vrijednosti tih dionica, serijske i kontrolne brojeve dionica koje se prenose, broj ugovora zaključenog s Fondom na temelju kojeg je u postupku pretvorbe društvenog poduzeća prvi imatelj dionica izvorno stekao neotplaćene dionice koje su predmet prijenosa. Ugovor o kupoprodaji dionica ovjeren je kod javnog bilježnika, a potpisali su ga Mladen Kuran zakonski predstavnik društva Staklo Split i Dragan Marić u ime društva Staklo Zagreb, dok je zakonski predstavnik spomenutog društva bio Vjekoslav Palac.

- Zbog neplaćanja dionica Fond je raskinuo sve ugovore s društvom Staklo Zagreb (jer nije bio

obaviješten da je dionice kupilo društvo Staklo Split) 21. lipnja i 6. kolovoza 1999., umjesto u srpnju 1998., što nije u skladu s odredbama članka 31. Zakona o privatizaciji kojima je određeno da se ugovor o kupnji dionica s popustom zaključen na rok 20 godina raskida bez prethodne opomene, ako nisu plaćena tri dospelja obroka, a preostale dionice prenose se Fondu. Odgovorna osoba u Fondu u vrijeme kada su bili stečeni uvjeti za raskid ugovora bio je Tomislav Družak. Nakon raskida ugovora u portfelj Fonda prenesene su 20 692 neotplaćene dionice, a društvu Staklo Split ostalo je 28 349 otplaćenih dionica.

- Na temelju ugovora zaključenog 15. prosinca 1999. Dragan Marić prodao je društvu Staklo Zagreb 48 663 dionice Društva za 10.900.512,00 kn. Plaćanje je ugovoreno u roku 90 dana od potpisa ugovora. Dragan Marić je navedene 48 663 dionice kupio od društva Staklo Zagreb na temelju ranije spomenutog dodatka ugovora od 29. siječnja 1999. po 50,00% nižoj cijeni. Dionice nisu bile plaćene društvu Staklo Zagreb jer su kupljene uz poček od dvije godine, te je rok dospelja bio 29. siječnja 2001.

U poslovnim knjigama društva Staklo Zagreb proveden je 31. prosinca 1999. prijeboj međusobnih potraživanja i obveza u iznosu 10.829.058,15 kn kojim je društvo Staklo Zagreb podmirilo dio obveze prema Draganu Mariću u iznosu 10.829.058,15 kn po ugovoru o kupnji dionica iz prosinca 1999. (nakon čega je ostala obveza prema Draganu Mariću u iznosu 71.453,85 kn), dok je Dragan Marić podmirio obveze prema društvu Staklo Zagreb za dionice prema dodatku ugovora iz siječnja 1999. u iznosu 5.450.256,00 kn, za kredite u iznosu 5.315.747,80 kn, te za predujmove za službena putovanja (dok je bio direktor društva Staklo Zagreb) u iznosu 63.054,35 kn. Ugovor je u ime prodavatelja potpisao Dragan Marić, a iz ugovora nije vidljivo tko je potpisao ugovor u ime kupca društva Staklo Zagreb. Zakonski predstavnik kupca u vrijeme potpisivanja ugovora bio je Dragan Marić.

- U postupku pretvorbe, mirovinskim fondovima je preneseno 28 765 dionica Društva. Hrvatsko mirovinsko osiguranje je objavilo 25. lipnja 1997. poziv za prodaju 28 765 dionica nominalne vrijednosti 2.876.500,- DEM. U propisanom roku zaprimljena je ponuda Dragana Marića za kupnju svih 28 765 dionica nominalne vrijednosti 8.629.500,00 kn. Prema ugovoru o prodaji dionica, zaključenom 26. kolovoza 1997., Hrvatsko mirovinsko osiguranje je prodalo 28 765 dionica za 2.876.500,- DEM. Plaćanje je ugovoreno 20,00% ugovorene cijene odnosno protuvrijednost 575.300,- DEM u roku 25 dana od dana potpisivanja ugovora, a ostatak u iznosu 2.301.200,- DEM u 59 jednakih mjesečnih obroka, svaki u iznosu 39.003,90 DEM preračunano u kune prema srednjem tečaju Narodne banke Hrvatske na dan uplate i kamate prema odluci upravnog odbora mirovinskih fondova. Prvi obrok dospijevao je 20. rujna 1997., a posljednji 12. kolovoza 2002. Ugovorom je utvrđeno da upravljačka prava kupac stječe uplatom 20,00% ugovorenog iznosa. Ugovoreni iznos prvog obroka Dragan Marić je, umjesto 20. rujna 1997., platio 6. studenoga 1997. Uplatom prvog obroka i zahtjevom za upis u knjigu dionica, stjecatelj je stekao upravljačka prava u Društvu. Nakon toga, stjecatelj dionica nije podmirivao ugovorene obveze, te je Hrvatskom mirovinskom osiguranju uputio zamolbu (bez oznake nadnevka) da se uplaćenih 20,00% ugovorenog iznosa smatra konačnim iznosom obveze.

Kao razlog za smanjenje obveze naveo je da je došlo do smanjenja temeljnog kapitala

Društva (radi usklađenja sa Zakonom o trgovačkim društvima) sa 75.225.400,00 kn na 60.829.200,00 kn, da je u vrijeme kupnje dionica Društvo imalo 28.000.000,00 kn obveza prema vjerovnicima, da su pogoni Društva potpuno devastirani ratnim djelovanjem te da bez velikih ulaganja Društvo neće opstati. Iako je do zaključenja ugovora došlo nakon smanjenja temeljnog kapitala Društva i nakon ratnih razaranja, nadzorni odbor Hrvatskog mirovinskog osiguranja, raspravljajući o spomenutoj zamolbi na sjednici održanoj 18. rujna 1998. prihvatio je zahtjev stjecatelja. Nakon toga su 16. studenoga 1998. Hrvatsko mirovinsko osiguranje i Dragan Marić zaključili dodatak ugovoru u kojem je navedeno da se 28 765 dionica Društva nominalne vrijednosti 2.876.500,- DEM prodaje uz odobreni popust Draganu Mariću za 2.034.260,80 kn.

Nominalna vrijednost 28 765 dionica Društva bila je 8.629.500,00 kn, te je uplatom 2.034.260,80 kn spomenute dionice Dragan Marić kupio za 23,75% njihove nominalne vrijednosti. Odobravanjem navedenog popusta, Dragan Marić je stavljen u povoljniji položaj od drugih ponuditelja. Hrvatsko mirovinsko osiguranje je 26. studenoga 1998. izdalo potvrdu da je Dragan Marić u potpunosti ispunio sve obveze koje proizlaze iz ugovora i dodatka ugovoru o kupoprodaji 28 765 dionica, te istog dana Draganu Mariću izdalo i dozvolu za upis u knjigu dionica Društva. Zakonski predstavnik društva Hrvatsko mirovinsko osiguranje bio je Mirko Mihalj.

- Društvo Hrvatsko mirovinsko osiguranje zaključilo je 17. studenoga 1998., na temelju javnog poziva od 3. i 5. listopada 1998., s Draganom Marićem, kao jedinim ponuditeljem, ugovor o prodaji 52 125 dionica nominalne vrijednosti 5.212.500,- DEM za 1.042.500,- DEM. Ugovorenu cijenu kupac je trebao platiti u roku 25 dana od potpisivanja ugovora, a u slučaju kašnjenja s uplatom prodavatelj je mogao raskinuti ugovor. Drugi instrumenti osiguranja plaćanja nisu ugovoreni. Dragan Marić nije izvršio obvezu u ugovorenom roku, te su društvo Staklo Zagreb i Dragan Marić 30. prosinca 1998., nastupajući zajedno, s društvom Hrvatsko mirovinsko osiguranje zaključili dodatak osnovnom ugovoru. U dodatku ugovora navedeno je da je Dragan Marić kao kupac dionica iz osnovnog ugovora zbog nemogućnosti ispunjenja obveze suglasan da umjesto njega društvo Staklo Zagreb kao novi kupac preuzme obvezu otplate za 52 125 dionica prema društvu Hrvatsko mirovinsko osiguranje. Ugovorenu cijenu u iznosu 1.042.500,- DEM društvo Staklo Zagreb kao kupac obvezalo se podmiriti u dionicama društva Elka, što je i učinjeno. S obzirom da je ugovorilo plaćanje dionica u dionicama drugog društva, društvo Hrvatsko mirovinsko osiguranje nije postupilo u skladu s odredbama Pravilnika o prodaji i zamjeni dionica, udjela, obveznica i prava, kojeg je donijelo u lipnju 1997., a kojima su kao sredstvo plaćanja propisane kune i obveznice te devize za inozemne kupce. Dodatak ugovoru u ime društva Hrvatsko mirovinsko osiguranje potpisao je član uprave Mladen Markek.

- O stjecanju i otpuštanju vrijednosnih papira, Komisiju za vrijednosne papire nisu obavijestile

pravne i fizičke osobe u sljedećim slučajevima: Dragan Marić (u kolovozu 1997. stekao je 28 765 dionica ili 14,19%, u prosincu 1997. stekao je 34 675 dionica te je ukupno imao 63 440 dionica ili 31,29%, u travnju 1998. je stekao 33 484 dionice nakon čega je imao 96 924 dionice ili 47,80%, u siječnju 1999. stekao je 13 988 dionica te je imao ukupno 110 912 dionica ili 54,70%, a u prosincu 1999. prodao je 48 663 dionice ili 24,00%, nakon čega je imao 62 249 dionica ili 30,70%), Društvo Staklo Zagreb (u studenom i prosincu 1997. steklo je 49 041 dionicu ili 24,19%, u prosincu 1997. prodalo je 34 675 dionica ili 17,10%, u prosincu 1998. steklo je 52 125 dionica ili 25,71%, u siječnju 1999. prodalo je 48 663 dionice, a u prosincu 1999. steklo je 48 663 dionice ili 24,00%), Društvo Staklo Split (u srpnju 1998. steklo je 49 041 dionicu ili 24,19%, a u prosincu 1999. prodalo je 28 349 dionica ili 13,98%), te društvo Privredna banka (u travnju 1998. prodalo je sve odnosno 33 484 dionice ili 16,51%).

Neobavješćivanje Komisije za vrijednosne papire nije u skladu s odredbama članka 74. Zakona o izdavanju i prometu vrijednosnim papirima, prema kojima je fizička ili pravna osoba obvezna u roku sedam dana obavijestiti Komisiju za vrijednosne papire o pribavljanju ili otpuštanju vrijednosnih papira na temelju kojih su pribavljena ili izgubljena glasačka prava na sjednici skupštine društva i čime je razmjerni broj glasova kojima raspolaže nadmašio, odnosno pao ispod jednog od sljedećih pragova 10,00%, 20,00%, 1/3, 50,00%, 2/3, ili 75,00%. Također Dragan Marić koji je u travnju 1998. imao 96 924 dionice ili 47,80%, a u siječnju 1999. je imao 110 912 dionica ili 54,70% ukupnog broja dionica, te društvo Staklo Zagreb koje je u prosincu 1999. imalo 52 125 dionica ili 25,71% ukupnog broja dionica Društva, nisu objavili poziv za preuzimanje Društva. Navedeno nije u skladu s odredbama članka 3. Zakona o postupku preuzimanja dioničkih društava prema kojima pravna ili fizička osoba koja po bilo kojoj osnovi osim nasljeđivanjem stekne dionice jednog izdavatelja, a tim stjecanjem broj glasova u glavnoj skupštini izdavatelja kojoj pripada prijeđe 25,00% od ukupnog broja glasova, obvezna je o stjecanju odmah obavijestiti Komisiju za vrijednosne papire, te u roku sedam dana od dana stjecanja objaviti ponudu za preuzimanje.

U dokumentaciji Društva nema razvojnog programa već je Fondu, u studenom 1993., uz odluku o pretvorbi, dostavljen program sanacije. Programom sanacije planirana je prenamjena pojedinih građevinskih objekata, odnosno njihovo bolje korištenje, a višak skladišnog i proizvodnog prostora te restoran društvene prehrane ponuditi na prodaju ili dati u najam. Višak mehaničkih radionica planirano je unijeti kao osnivački ulog u društava s ograničenom odgovornošću koja će se osnovati. Ulaganje u obnovu ratom porušenih objekata i opreme planirano je u iznosu 14.333.260,- DEM. U razdoblju od 1993. do 1999. planirano je povećanje proizvodnje i prodaje lijevanog stakla, kaljenog stakla, kvarcnog pijeska. Za 1999. planirano je povećanje ukupnih prihoda za 168,19%, a bruto dobiti za 28,72% u odnosu na 1993., dok je udjel izvoza u 1999. u ukupnom prihodu planiran u visini 57,00%. Broj zaposlenih planirano je povećati s 290 koliko je evidentirano koncem 1992. na 345 u 1995., a nakon toga se broj zaposlenih ne bi mijenjao do 1999.

Za razdoblje od 1996., odnosno od pretvorbe, do siječnja 2001., kada je otvoren stečaj, Društvo nema podataka o proizvodnji i realizaciji u naturalnim pokazateljima. Drugi ciljevi planirani programom sanacije, nisu ostvareni. Iz temeljnih financijskih izvještaja vidljivo je da je za 1996. i 1998. Društvo ostvarilo dobit, dok je za druge godine iskazalo gubitak. Koncem 2000., ukupni gubitak iznosio je 37.285.641,52 kn i čini 61,30% temeljnog kapitala.

U razdoblju od 1996. do 2000. prihodi se nisu znatnije mijenjali, a ni rashodi u razdoblju

od 1996. do 1998. Do osjetnog porasta rashoda došlo je tijekom 1999. i 2000. kada je Društvo preuzelo oko 200 zaposlenika društva Staklo Zagreb, Staklo Split, Staklo Brod, te Dijamant Osijek. Preuzimanje zaposlenika je provedeno radi planiranog pripajanja navedenih društava.

Pripajanje u sudskom registru nije provedeno, a nad svim spomenutim društvima su u razdoblju od prosinca 2000. do konca studenoga 2001. pokrenuti stečajni postupci. Koncem 2000. obveze Društva iskazane su u iznosu 86.190.982,32 kn.

Vlada Republike Hrvatske je sanirala Društvo na način da je koncem 1996. podmirila i otpisala obveze Društva u iznosu 17.825.664,77 kn, a obveze u iznosu 400.000,00 kn prolongirane su na rok pet godina i dvije godine počeka, te je koncem 1998. podmirila obveze Društva u iznosu 5.414.545,00 kn. Unatoč sanaciji, Društvo nije nastavilo podmirivati druge obveze, a žiro račun je u neprekidnoj blokadi od srpnja 1997. Nad Društvom je 22. siječnja 2001. otvoren stečajni postupak. U stečaju su prijavljena neosporena potraživanja u iznosu 80.180.749,88 kn. U srpnju 2001. prodana je imovina u iznosu 5.555.000,- DEM, odnosno 20.859.842,26 kn. Kupovinom imovine, kupac je preuzeo i obvezu zapošljavanja 200 zaposlenika Društva kroz pet godina. Broj zaposlenika smanjen je s 354 koncem 1994. na 38 zaposlenika u studenome 2002.

S obzirom na činjenicu da nisu ostvareni ciljevi utvrđeni sanacijskim programom, da su od 1996. rashodi bili u stalnom porastu, da je gubitak u poslovanju iskazan u 2000. u iznosi 37.285.641,52 kn i čini 61,30% temeljnog kapitala, da je žiro račun Društva neprekidno blokiran od srpnja 1997., da je smanjen broj zaposlenika, te da je unatoč sanaciji otvoren stečaj nad Društvom u siječnju 2001., nisu ostvareni ciljevi propisani odredbama članka 1. Zakona o privatizaciji.

U očitovanju od 11. travnja 2003. zakonski predstavnik navodi da je kao stečajni upravitelj i odgovorna osoba stupila u Društvo danom otvaranja stečaja, odnosno 22. siječnja 2001. U vezi podataka koji se odnose na tijek stečajnog postupka navodi da su točni i da na njih nema primjedbi.

Prema odredbama članka 7. stavka 3. Zakona o državnoj reviziji (Narodne novine 49/03 - pročišćeni tekst) na ovo Izvješće zakonski predstavnik može staviti prigovor u roku od osam dana od dana njegova primitka.

O prigovoru odlučuje glavni državni revizor.

Prigovor se dostavlja Državnom uredu za reviziju, Područni ured Bjelovar, A. Hebranga bb, Bjelovar.

Ovlašteni državni revizori:

Dragica Sušilović, dipl. oec.

Nevenka Ivanda, dipl. oec.

Zdenko Ćurković, dipl. oec.

Izvješće uručeno dana: _____

Primitak potvrđuje: _____
(žig i potpis)

1. Upravni odbor:

Josip Miličić, predsjednik od 28. siječnja 1992. do 19. srpnja 1996.

Ivo Troskot, od 28. siječnja 1992. do 19. srpnja 1996.

Ivan Blažević, od 28. siječnja 1992. do 19. srpnja 1996.

Branko Mlačak, od 28. siječnja 1992. do 19. srpnja 1996.

Marina Žarković, od 28. siječnja 1992. do 19. srpnja 1996.

Darislav Ivanović, od veljače 1992. do 19. srpnja 1996.

Jozo Martinović, od 28. siječnja 1992., nema podataka do kada

Ivan Vukelić nema podataka od kada, do 19. srpnja 1996.

2. Nadzorni odbor:

Ivan Blažević, predsjednik od 19. srpnja 1996. do 12. ožujka 1998.

Martin Kovačić, od 19. srpnja 1996. do 12. ožujka 1998.

Krešo Čehulić, od 19. srpnja 1996. do 12. ožujka 1998.

Stjepan Horvat, od 22. srpnja 1996. do 22. siječnja 2001.

Božo Smirčić, od 19. srpnja 1996. do 22. siječnja 2001.

Vjekoslav Palac, predsjednik od 12. ožujka 1998. do 25. rujna 1999.

Ivan Kolarec, od 12. ožujka 1998. do 25. rujna 1999.

Tomo Karlović, od 12. ožujka 1998. do 22. siječnja 2001.

Frano Marić, predsjednik od 25. rujna 1999. do 22. siječnja 2001.

Vlado Marić, od 25. rujna 1999. do 22. siječnja 2001.

3. Direktor ili uprava:

Predrag Perkov, od 17. prosinca 1991. do 16. ožujka 1998.

Dragan Marić, od 16. ožujka 1998. do 22. siječnja 2001.

Blanka Tuđen-Mazuth, stečajni upravitelj od 22. siječnja 2001.